

วิทยานิพนธ์นี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรศิลปมหาบัณฑิต
สาขาวิชาทัศนศิลป์ แผน ก แบบ ก 2 ระดับปริญญาโทมหาบัณฑิต
มหาวิทยาลัยศิลปากร
ปีการศึกษา 2566
ลิขสิทธิ์ของมหาวิทยาลัยศิลปากร

ทัศนียภาพแห่งความเหลื่อมล้ำ

โดย
นายวิสิทธิ์ศักดิ์ วาสนา

วิทยานิพนธ์นี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรศิลปมหาบัณฑิต
สาขาวิชาทัศนศิลป์ แผน ก แบบ ก 2 ระดับปริญญาโทมหาบัณฑิต
มหาวิทยาลัยศิลปากร
ปีการศึกษา 2566
ลิขสิทธิ์ของมหาวิทยาลัยศิลปากร

LANDSCAPE OF INEQUALITY

A Thesis Submitted in Partial Fulfillment of the Requirements
for Master of Fine Arts Visual Arts
Academic Year 2023
Copyright of Silpakorn University

หัวข้อ	ทัศนียภาพแห่งความเหลื่อมล้ำ
โดย	นายวิสิทธิ์ศักดิ์ วาสนา
สาขาวิชา	ทัศนศิลป์ แผน ก แบบ ก 2 ระดับปริญญาโท
อาจารย์ที่ปรึกษาหลัก	รองศาสตราจารย์ ธนฤกษ์ ทิพย์วารี

คณะจิตรกรรม ประติมากรรมและภาพพิมพ์ มหาวิทยาลัยศิลปากร ได้รับพิจารณาอนุมัติให้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา ตามหลักสูตรศิลปมหาบัณฑิต

..... คณะบดีคณะจิตรกรรม ประติมากรรมและ
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. วิชญ มุกดาภิรมย์) ภาพพิมพ์
พิจารณาเห็นชอบโดย
..... ประธานกรรมการ
(รองศาสตราจารย์ นาวัน เบียดกลาง)
..... อาจารย์ที่ปรึกษาหลัก
(รองศาสตราจารย์ ธนฤกษ์ ทิพย์วารี)
..... ผู้ทรงคุณวุฒิภายใน
(อาจารย์ ดร. ตฤณภัทร ชัยสิทธิ์ศักดิ์)
..... ผู้ทรงคุณวุฒิภายนอก
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ อภิชาติ พลประเสริฐ)

650120023 : ทศนศิลป์ แผน ก แบบ ก 2 ระดับปริญญาโทบัณฑิต

คำสำคัญ : ความเหลื่อมล้ำ พื้นที่ จิตรกรรม, ความไม่สมบูรณ์

นาย วิสทธิศักดิ์ วาสนา: ทศนียภาพแห่งความเหลื่อมล้ำ อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์หลัก
: รองศาสตราจารย์ ธณฤกษ์ ทิพย์วารี

การศึกษาและสร้างสรรค์ผลงานวิทยานิพนธ์ภายใต้หัวข้อ “ทศนียภาพแห่งความเหลื่อมล้ำ” (landscape of inequality) เป็นการศึกษาค้นคว้าเกี่ยวกับความเหลื่อมล้ำที่ซ่อนเร้นอยู่ในทุกบริบทของสังคม วิเคราะห์และสังเคราะห์ตามขั้นตอนและวิธีการของข้าพเจ้าผ่าน ทิวทัศน์เมือง อุปกรณ์การประกอบอาชีพ สถาปัตยกรรมที่ปรากฏความเสื่อมโทรมถูกทับซ้อนและแทนที่ด้วยสิ่งที่ผู้คนนิยามว่า “ความเจริญ” ผสมผสานกับทัศนคติ ประสบการณ์ส่วนตัวกับมุมมองที่มีต่อความเหลื่อมล้ำที่เกิดขึ้นในสังคมไทยในปัจจุบันถ่ายทอดเป็นผลงานสร้างสรรค์ด้วยเทคนิคจิตรกรรมในรูปแบบทิวทัศน์ (landscape) แสดงอารมณ์ความรู้สึกผ่านเทคนิคการสร้างพื้นผิวต่างๆการทับซ้อนกันของพื้นที่ อีกทั้งยังใช้กลไกการสร้างภาพเพื่อใช้เป็นสัญลักษณ์ สร้างความขัดแย้งในผลงานผ่านการเว้นพื้นที่ การเน้นบางจุด ให้เกิดมุมมองที่น่าสนใจและการตั้งคำถามกับความย้อนแย้งเหล่านี้

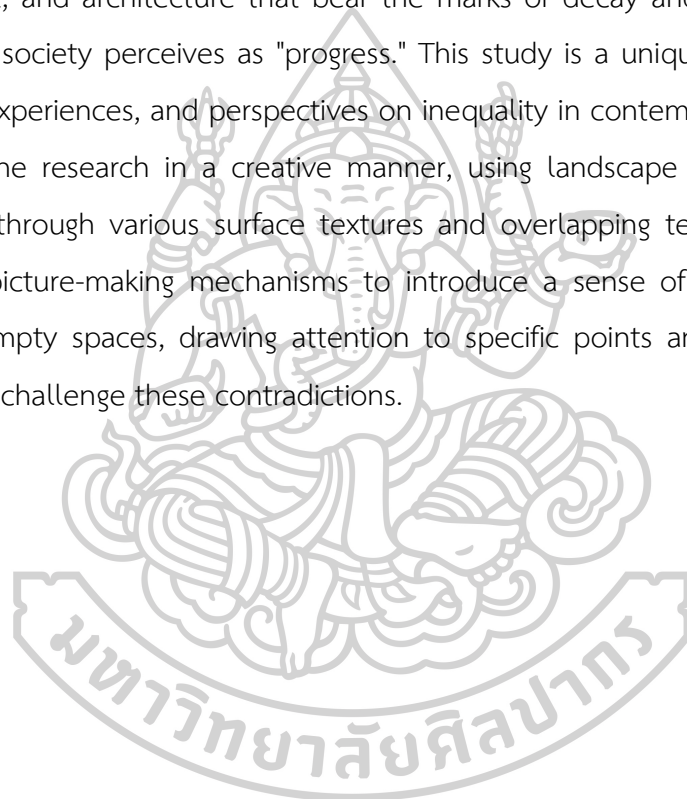

650120023 : Major Visual Arts

Keyword : landscape, inequality, imperfection, painting

MR. Wisittisak WASANA : Landscape of inequality Thesis advisor : Associate Professor Thanarit Thaipwaree

The thesis "Landscape of Inequality" is a research study that creatively explores the hidden aspects of inequality in every aspect of society. Through a systematic and analytical approach, it uncovers urban landscapes, professional equipment, and architecture that bear the marks of decay and neglect, juxtaposed with what society perceives as "progress." This study is a unique blend of attitudes, personal experiences, and perspectives on inequality in contemporary Thai society. It presents the research in a creative manner, using landscape techniques to evoke emotions through various surface textures and overlapping territories. Moreover, it employs picture-making mechanisms to introduce a sense of conflict in the work through empty spaces, drawing attention to specific points and fostering intriguing views that challenge these contradictions.

กิตติกรรมประกาศ

ตลอดการศึกษาและสร้างสรรค์ผลงานวิทยานิพนธ์ภายใต้หัวข้อ "ทัศนียภาพแห่งความเหลื่อมล้ำ"(Landscape of Inequality)ในแต่ละช่วงของการศึกษาและสร้างสรรค์มักพบเจอปัญหาและอุปสรรคอยู่บ่อยครั้งแต่ก็สามารถผ่านมาได้ เนื่องจากได้รับการสนับสนุน ช่วยเหลือและคำชี้แนะแนวทางจากบุคคลต่างๆที่ผ่านเข้ามาในชีวิต แต่ที่สำคัญที่สุดคือ ความรักความห่วงใยของบุคคลในครอบครัว

ขอกราบขอบพระคุณครู อาจารย์ทุกท่านที่ได้มอบความรู้ในด้านต่างๆแก่ข้าพเจ้า ขอบพระคุณรองศาสตราจารย์ธณัฐกร ทิพย์วารี ที่ได้ให้คำปรึกษาชี้แนะแนวทาง ชัดเจนความคิด จนวิทยานิพนธ์ชุดนี้สำเร็จลุล่วงไปได้ด้วยดีและเป็นแรงบรรดาลใจ ผลักดันให้ข้าพเจ้ามีความกระตือรือร้นที่จะสร้างสรรค์สร้างผลงาน และใช้ชีวิตให้มีคุณภาพยิ่งขึ้นต่อไป ขอขอบพระคุณคณาจารย์ภาควิชาจิตรกรรม มหาวิทยาลัยศิลปากรทุกท่าน ที่คอยให้คำชี้แนะทั้งด้านตัวงานและด้านการใช้ชีวิตตั้งแต่ปริญญาตรีจนมาถึงปัจจุบัน

ขอขอบคุณเพื่อนๆจิตรกรรมชั้นปริญญาโทที่คอยให้กำลังใจ ให้คำปรึกษาที่ดีในทุกๆเรื่อง สร้างความทรงจำที่ตราตรึงกันตลอดระยะเวลาที่ศึกษาในระดับชั้นปริญญาโท และเพื่อนๆจปรุ่น 74 ตลอดจนเพื่อนๆจากวิทยาลัยช่างศิลป์รุ่น 62 ที่ทำให้เส้นทางการศึกษาศิลปะของข้าพเจ้ามีคุณค่าทั้งประสบการณ์ที่ดีและประสบการณ์เป็นบทเรียนให้ข้าพเจ้าเสมอมา

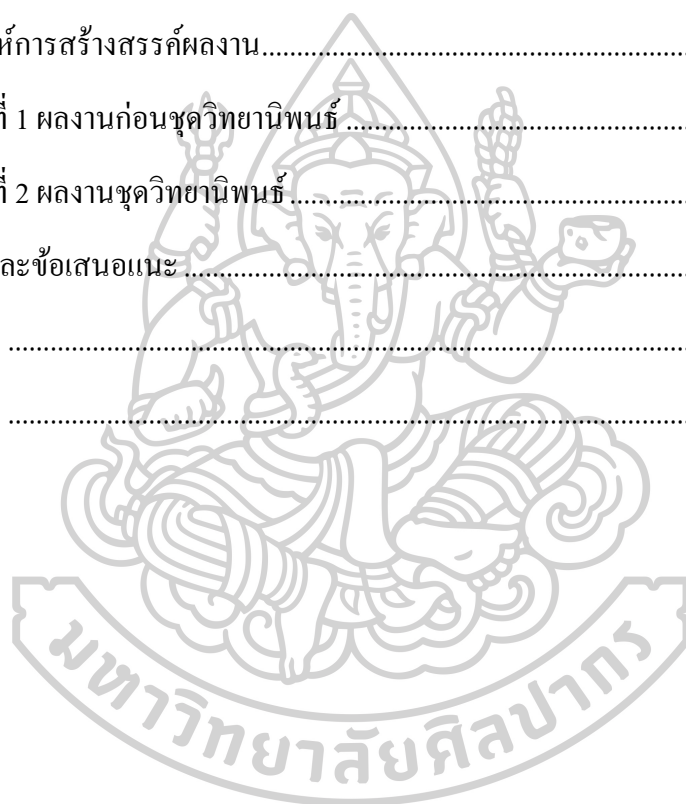
สุดท้ายนี้ขอข้าพเจ้าขอบคุณตัวข้าพเจ้าเองที่แน่วแน่และรักที่จะเดินทางสายศิลปะ อดทนและใช้ชีวิตจนนำตัวเองมาจนถึงทุกวันนี้ถึงแม้จะไขว่ไขว หรือละลายจากจุดมุ่งหมายไปบ้างและขอให้สิ่งที่ข้าพเจ้าได้ศึกษาและสร้างสรรค์ในวิทยานิพนธ์ชุดนี้เป็นประโยชน์กับผู้ชม กับสังคมไม่มากนักน้อย ทั้งนี้หากมีข้อมูลหรือสิ่งที่มีผิดพลาดประการใด กราบขออภัยมา ณ ที่นี้

วิสิทธิ์ศักดิ์ วาสนา

สารบัญ

	หน้า
บทคัดย่อภาษาไทย	ง
บทคัดย่อภาษาอังกฤษ	จ
กิตติกรรมประกาศ.....	ฉ
สารบัญ.....	ช
สารบัญภาพ	ฌ
บทที่ 1 บทนำ	1
1.ที่มาและความสำคัญของปัญหา	1
2.ความมุ่งหมายและวัตถุประสงค์ของการทำงาน	2
3.สมมุติฐานของการศึกษา.....	2
4.ขอบเขตของการศึกษา	2
5.ขั้นตอนการศึกษา.....	3
6.เวลาที่ใช้ในการทำวิจัย.....	3
7.วิธีการศึกษา.....	3
8.แหล่งข้อมูล.....	4
9.อุปกรณ์ที่ใช้ในการค้นคว้า.....	4
10.ค่าใช้จ่ายในการทำวิจัย โดยประมาณ	4
บทที่ 2 ข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับการสร้างสรรค์.....	5
2.1 ที่มาของแนวความคิดและแรงบันดาลใจ	5
2.2 ทศนคติที่เกี่ยวข้องกับการสร้างสรรค์	5
2.3 อิทธิพลจากผลงานศิลปกรรม	6
2.4 อิทธิพลและข้อมูลจากศิลปิน	7

2.5 ข้อมูลสนับสนุน.....	11
บทที่ 3 กระบวนการสร้างสรรค์.....	15
3.1 รูปแบบการสร้างสรรค์.....	17
3.2 ขั้นตอนการปฏิบัติงาน.....	18
3.3 ขั้นตอนการสร้างสรรค์.....	21
บทที่ 4 วิเคราะห์พัฒนาการในการสร้างสรรค์วิทยานิพนธ์.....	32
4.1 วิเคราะห์การสร้างสรรค์ผลงาน.....	32
ระยะที่ 1 ผลงานก่อนชุดวิทยานิพนธ์.....	32
ระยะที่ 2 ผลงานชุดวิทยานิพนธ์.....	39
บทที่ 5 สรุปและข้อเสนอแนะ.....	46
รายการอ้างอิง.....	47
ประวัติผู้เขียน.....	49

สารบัญภาพ

หน้า

ภาพที่ 1 เทอดศักดิ์ หวังวัชรกุล ,“อบอุ่นในความทุกข์ยาก หมายเลข1”, สีนํ้ามันบนอลูมิเนียม ,184x245 cm. ,กรุงเทพมหานคร,คลังสะสมศิลปะกรรมมหาวิทยาลัยศิลปากร.....	6
ภาพที่ 2 เทอดศักดิ์ หวังวัชรกุล ,“รอ-คอย หมายเลข1”, สีนํ้ามันบนอลูมิเนียม,185x365 cm. , กรุงเทพมหานคร,คลังสะสมศิลปะกรรมมหาวิทยาลัยศิลปากร.....	9
ภาพที่ 3ไพศาล ธีรพงศ์วิษณุพร,“เพลงชื่อความกดขี่แห่งท้องทุ่ง”, สีนํ้ามันบนผ้าใบ,100x95 cm. , กรุงเทพมหานคร,ไพศาล	9
ภาพที่ 4แอนเซล์ม คีเฟอร์ (Anselm Kiefer),“Lilith”, สีผสม,380x560 cm. ,ปารีส ฝรั่งเศส,ศูนย์ศิลปะวัฒนธรรมปงปีดู.....	10
ภาพที่ 5แดลเนียล ริชเตอร์ (Daniel Richter),“Fun de Siecle”,สีนํ้ามันกับแล็กเกอร์บนผ้าใบ ,284x384 cm., Kunsthalle, Hildebrand Collection, Leipzig (DE).....	10
ภาพที่ 6สีนํ้ามันที่ข้าพเจ้าใช้ในการสร้างสรรค์	19
ภาพที่ 7ลีนีสต์และมีเดียมที่ข้าพเจ้าเลือกใช้ในการสร้างสรรค์.....	19
ภาพที่ 8แปรงขนาดต่างๆและอุปกรณ์ต่างๆที่ข้าพเจ้าเลือกใช้.....	20
ภาพที่ 9เตรียมเฟรมผ้าใบเพื่อใช้ในการสร้างสรรค์.....	20
ภาพที่ 10ข้อมูลภาพถ่ายที่นำมาใช้สร้างสรรค์ผลงาน.....	21
ภาพที่ 11นำภาพผลงานมาตัดต่อผ่านโปรแกรม procreate	22
ภาพที่ 12นำภาพร่างต้นฉบับมาขยายลงบนเฟรมผ้าใบ.....	23
ภาพที่ 13ร่องพื้นบริเวณที่ต้องการสร้างคราบและใช้แทนบรรยากาศหลักในภาพ	24
ภาพที่ 14เตรียมผสมสีนํ้ามันกับลีนีสต์เพื่อใช้ในการสร้างสรรค์ผลงาน	25
ภาพที่ 15ลงสีโดยบรรยากาศท้องฟ้า และทดลองเว้นส่วนของภาพร่างเพื่อดูความเป็นไปได้	26
ภาพที่ 16ลงสีจนทั่วทั้งภาพเพื่อดูภาพรวม เพื่อดูภาพรวมของผลงาน.....	26

ภาพที่ 17เพิ่มสีและน้ำหนักแสงเงาในส่วนที่ต้องการเพิ่ม รอยนแห่งเพื่อดูภาพรวมก่อนที่จะเพิ่มเทคนิคต่อไป.....	27
ภาพที่ 18เคลือบสีเพิ่มน้ำหนัก เพื่อสร้างบรรยากาศและมิติภายในภาพ	27
ภาพที่ 19เพิ่มรายละเอียดยิบย่อยในส่วนที่ต้องการ	28
ภาพที่ 20รายละเอียดของผลงานที่ถูกใส่ไว้ในจุดที่ไม่ได้เป็นจุดเด่นในผลงาน.....	29
ภาพที่ 21พื้นผิวที่เพิ่มขึ้นมาเพื่อสร้างค่าน้ำหนักและระยะของวัตถุภายในผลงาน	30
ภาพที่ 22รายละเอียดที่ยิบย่อยของผลงาน.....	31
ภาพที่ 23ภาพเสร็จของผลงานในวิทยานิพนธ์ชุด “ทัศนียภาพแห่งความเหลื่อมล้ำ”	31
ภาพที่ 24ภาพผลงานก่อนวิทยานิพนธ์ระยะที่ 1 ชั้นที่ 1.....	34
ภาพที่ 25 ภาพผลงานก่อนวิทยานิพนธ์ระยะที่ 1 ชั้นที่ 2.....	35
ภาพที่ 26 ภาพผลงานก่อนวิทยานิพนธ์ระยะที่ 1 ชั้นที่ 3.....	36
ภาพที่ 27 ภาพผลงานก่อนวิทยานิพนธ์ระยะที่ 1 ชั้นที่ 4.....	37
ภาพที่ 28ผลงานก่อนวิทยานิพนธ์ระยะที่ 1 ชั้นที่ 5	38
ภาพที่ 29ภาพผลงานวิทยานิพนธ์ ชั้นที่ 1.....	41
ภาพที่ 30ภาพผลงานวิทยานิพนธ์ชั้นที่ 2	42
ภาพที่ 31ภาพผลงานวิทยานิพนธ์ ชั้นที่ 3.....	43
ภาพที่ 32ภาพผลงานวิทยานิพนธ์ชั้นที่ 4	44
ภาพที่ 33ภาพผลงานวิทยานิพนธ์ชั้นที่ 5	45

บทที่ 1

บทนำ

1. ที่มาและความสำคัญของปัญหา

ผลงานรูปแบบทิวทัศน์ เป็นรูปแบบผลงานที่สามารถพบได้ในทุกยุคสมัย นำเสนอถึงการจัดวางวัตถุ บรรยากาศ เพื่อสะท้อนทักษะ จินตนาการและความประณีตของศิลปินสมัยนั้น ผลงานทิวทัศน์ยังสามารถบันทึกช่วงเวลาผ่านบรรยากาศและบ่งบอกถึงยุคสมัยผ่านวัตถุขึ้นนั้นๆ อีกทั้งยังสอดแทรกประเด็นที่น่าสนใจได้ ไม่ต่างจากผลงานรูปแบบต่างๆ ในงานจิตรกรรม ถ้าหากเรานำเรื่องต่างๆ หรือสิ่งที่อยากจะสื่อสารมาสอดแทรกและบอกเล่าผ่านวัตถุอย่างแนบเนียน เข้าถึงง่าย ซึ่งแต่ละยุคก็มีลักษณะและการถ่ายทอดแตกต่างกันไป ยกตัวอย่างเช่น ภาพจิตรกรรมทิวทัศน์(impressionism) ในคริสต์ศตวรรษที่ 19 สร้างขึ้นเพื่อให้ผู้คนซาบซึ้งในความงามของธรรมชาติ แต่ในปัจจุบันกลับสะท้อนให้เห็นถึงความเป็นจริงเพื่อให้ตระหนักถึงปัญหาต่างๆ เช่น สิ่งแวดล้อม สังคม หรือแม้กระทั่งบันทึกช่วงเวลาหรือเหตุการณ์ในขณะนั้น เป็นต้น

จากสถานการณ์เศรษฐกิจและสังคมไทยในปัจจุบันทำให้เกิดการเปลี่ยนแปลงในการใช้ชีวิตประจำวันในด้านต่างๆ ของสังคมและสภาพแวดล้อม สะท้อนให้เห็นถึงความเป็นจริงตามที่ตาเห็น และยังมีความจริงอีกด้านหนึ่งของสังคมไม่ว่าจะเป็นความเป็นอยู่ที่แตกต่างกัน ราคาสินค้าอุปโภค บริโภคที่แพงสวนทางค่าครองชีพ การบริหารงานของรัฐบาลและเอกชนที่ไร้ประสิทธิภาพและการทุจริต การเข้ามาดิ้นรนใช้ชีวิตของคนชนบทมาสู่เมืองแต่กลับต้องผิดหวังจากผลของความเหลื่อมล้ำในสังคม ที่อาจจะหลอมรวมไปกับการปรับสภาพการใช้ชีวิตเพื่อให้อยู่รอดจนกลายเป็นสภาพปกติ สิ่งเหล่านี้ล้วนส่งผลต่อความรู้สึกบางอย่างในใจของข้าพเจ้า ทั้งเศร้า หมดศรัทธา และหดหู่ ในหลากหลายแง่มุมปะปนกันไป ข้าพเจ้าจึงมีความต้องการที่จะหยิบยกประเด็นเหล่านี้มาตีความและสร้างสรรค์เป็นผลงานศิลปะ

ข้าพเจ้าจึงนำเรื่องราวที่ประสบมาสร้างสรรค์เป็นผลงานเพื่อนำเสนอความรู้สึกต่างๆ ไปจนถึงแง่มุมที่มีต่อสภาพแวดล้อมและสภาพสังคมกำลังพัฒนา ซึ่งถูกตีความตามมุมมองของข้าพเจ้าโดยจะถ่ายทอดเนื้อหาผ่านผลงานรูปแบบทิวทัศน์ ในหลายมุมมอง หลายพื้นที่ หลายเวลาซึ่งแต่ละมุมมองทั้งหมดคือความจริง ที่ถูกกลั่นกรองและได้สอดแทรกทัศนคติส่วนตัว ถ่ายทอดความรู้สึกของคนในสังคม นำสิ่งที่คุ้นชินตา ทิวทัศน์-วัตถุ มาเชื่อมโยง ผสมผสานกับเวลาและบรรยากาศเพื่อสะท้อน

แนวความคิดที่ข้าพเจ้ามีต่อเรื่องราวปัญหาความเหลื่อมล้ำในสังคมที่แตกต่างกันไปในแต่ละพื้นที่ ถ่ายทอดออกมาในลักษณะของงานจิตรกรรม 2 มิติ

จากประเด็นที่กล่าวมา ข้าพเจ้าจึงแสดงออกมาผ่านผลงานจิตรกรรมเทคนิคสีน้ำมันนำเสนอผ่านพื้นที่ ที่ได้พบเจอ โดยปรับเปลี่ยนสี สัน เวลาและบรรยากาศให้สอดคล้องไปกับสภาวะอารมณ์ภายใน มีการตัดทอนรายละเอียด เพิ่มลดและการทิ้งให้เห็นร่องรอยของเส้นร่างและส่วนของการวาดเส้น ทำให้เกิดความไม่สมบูรณ์ในทางจิตรกรรม เพื่อที่จะใช้เป็นสัญลักษณ์ในการสื่อความหมายแทนความไม่สมบูรณ์ของสังคม เพื่อให้เกิดการตั้งคำถามและตีความจากประสบการณ์และมุมมองของผู้ชม

2. ความมุ่งหมายและวัตถุประสงค์ของการทำงาน

1. สร้างสรรค์ผลงานจิตรกรรม เพื่อสะท้อนความรู้สึกและแง่มุมที่มีต่อสภาวะแวดล้อมและสังคมเมืองที่กำลังพัฒนาหรือด้อยพัฒนาในปัจจุบัน
2. เพื่อเผยแพร่ความสุนทรีย์ภาพที่เข้าถึงได้ง่ายกับคนทั่วไป มุ่งเน้นให้เกิดการตั้งคำถามและตีความโดยใช้ประสบการณ์และมุมมองของผู้ชม

3. สมมุติฐานของการศึกษา

“สังคมที่พัฒนาแล้วกับสังคมที่ด้อยพัฒนานั้นแตกต่างกันอย่างไร” ชุดผลงานที่ได้จัดทำขึ้นชุดนี้อาจทำให้ผู้ชมได้เข้าใจถึงสภาพแวดล้อมต่างๆที่ส่งผลต่ออารมณ์ความรู้สึก และอาจจะได้มุมมองใหม่ๆที่มีต่อสภาพแวดล้อม ระบบทุนนิยม สังคม การเป็นอยู่และวิถีชีวิต ซึ่งล้วนเป็นสิ่งที่มีความสัมพันธ์ของมนุษย์ทั้งสิ้น อีกทั้งข้าพเจ้ายังหวังจะทำให้ผู้ชมเข้าใจและเข้าถึงเนื้อหาและอารมณ์ความรู้สึกที่ข้าพเจ้าพยายามถ่ายทอดผ่านชุดผลงาน

4. ขอบเขตของการศึกษา

ขอบเขตด้านเนื้อหา : นำเสนออารมณ์ความรู้สึกของมนุษย์ที่มีผลมาจากสภาพแวดล้อมต่างๆที่ได้มีประสบการณ์ร่วมของสังคมกำลังพัฒนาหรือด้อยพัฒนา

ขอบเขตด้านรูปแบบ : สร้างสรรค์ผลงานโดยการถ่ายทอดอารมณ์ความรู้สึกผ่านทัศนธาตุ ชุดสี และฝีแปรง ผ่านภาพทิวทัศน์เป็นหลัก

ขอบเขตด้านเทคนิค : ผ่านงานจิตรกรรมบนกระดาษ 2 มิติ สีน้ำมันระบายลงบนผ้าใบ (oil on canvas)

5. ขั้นตอนการศึกษา

- 1) ตั้งคำถาม หาแรงบันดาลใจ เพื่อตั้งเป็นหัวข้อในการศึกษา
- 2) ศึกษาข้อมูลข่าวสาร กระแสโลก ที่น่าสนใจ ผ่านอินเทอร์เน็ต
- 3) รวบรวมประเด็นและเนื้อหาที่อยากจะสื่อ จากแหล่งข้อมูลต่าง ๆ
- 4) ออกไปหาแรงบันดาลใจ และมองความเป็นจริง และใช้ทัศนคติส่วนตัวในการรวบรวมประเด็น
- 5) วิเคราะห์และเรียบเรียงข้อมูลที่ได้มา และสังเคราะห์ให้ได้ประเด็นที่ต้องการจะสื่อสาร
- 6) หัวข้อที่ต้องการจะใช้ในการสื่อสารและจัดวางให้เกิดเป็นภาพร่างผลงานเบื้องต้น
- 8) ใช้จินตนาการและสัญลักษณ์ต่าง ๆ มาสอดแทรกและปรับเปลี่ยนต้นแบบจากเดิม เพื่อเปลี่ยนการรับรู้เสริมความน่าสนใจให้กับตัวผลงาน
- 9) สร้างสรรค์ผลงานโดยใช้เทคนิค สีน้ำมันบนผ้าใบ โดยการขึ้นน้ำหนักโดยรวมแล้วค่อยเก็บรายละเอียดจนกระทั่งตัวงานสมบูรณ์
- 10) ติดตั้งผลงาน ในสถานที่ที่เหมาะสมกับการนำเสนอ
- 11) วิเคราะห์และสรุปผลการสร้างสรรค์

6. เวลาที่ใช้ในการทำวิจัย

1 ภาคการศึกษา

7. วิธีการศึกษา

- ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างประสบการณ์ส่วนตัวกับสภาพการณ์ทางสังคมเมืองเพื่อพัฒนาเป็นแนวความคิด
- ศึกษาวิธีการแสดงออกทางจิตรกรรมที่เหมาะสมทั้งรูปแบบและเทคนิควิธีการ

8.แหล่งข้อมูล

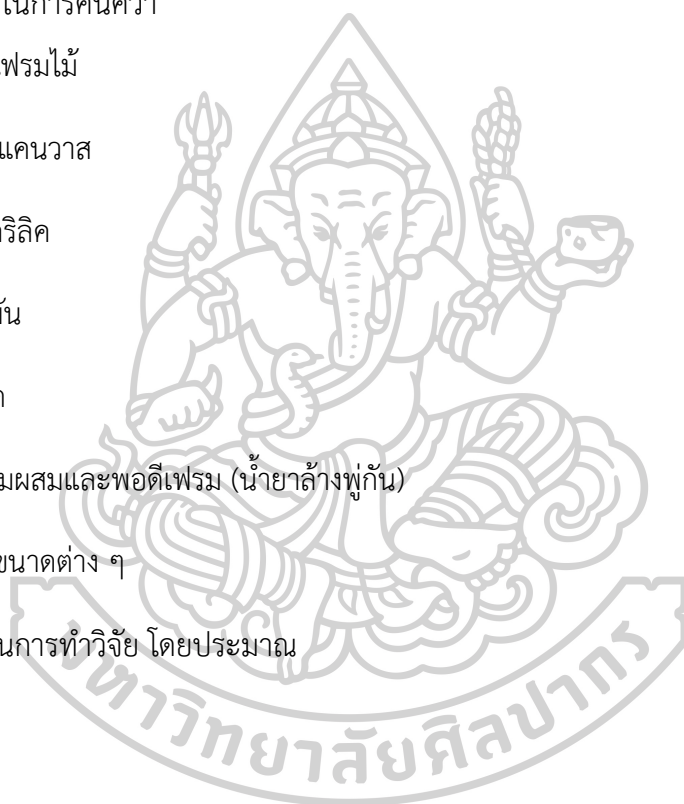
- ข่าวสาร สถานการณ์ ที่เป็นกระแส และน่าสนใจในสื่อสังคมออนไลน์ต่าง ๆ
- รายการข่าว รายการทีวี
- ห้องสมุดมหาวิทยาลัยศิลปากร
- สถานที่จริง (บริเวณใจกลางเมืองกรุงเทพมหานคร)

9.อุปกรณ์ที่ใช้ในการค้นคว้า

- โคร่งเฟรมไม้
- ผ้าใบแคนวาส
- สีอะคริลิก
- สีน้ำมัน
- ลินสิด
- มีเดียผสมและพอดี้เฟรม (น้ำยาล้างพู่กัน)
- พู่กันขนาดต่าง ๆ

10.ค่าใช้จ่ายในการทำวิจัย โดยประมาณ

40,000 บาท

บทที่ 2

ข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับการสร้างสรรค์

ในการสร้างสรรค์ผลงานวิทยานิพนธ์ชุดนี้จำเป็นต้องอาศัยข้อมูลที่มีความสอดคล้องกับเนื้อหาเพื่อสนับสนุนแนวคิดและแรงบันดาลใจ แล้วจึงนำไปถ่ายทอดเป็นผลงาน เพื่อให้ได้ซึ่งผลลัพธ์ตามวัตถุประสงค์ที่กำหนดไว้ โดยข้อมูลที่ได้ มาจากความเป็นจริงของสภาพสังคมเมืองสภาพแวดล้อมในปัจจุบัน จากการลงพื้นที่จริงและบันทึกเป็นข้อมูลภาพ ผนวกกับข้อมูลที่ได้จากข่าวสารจากสื่อต่างๆเช่น โทรทัศน์ อินเทอร์เน็ต สื่อออนไลน์ที่เชื่อถือได้

2.1 ที่มาของแนวความคิดและแรงบันดาลใจ

การเปลี่ยนแปลงไปในของสังคมเมืองปัจจุบัน ล้วนตามมาด้วยการพัฒนาและก้าวหน้าของสิ่งต่างๆรอบด้าน แต่ในความเป็นจริงย่อมมีความจริงอีกด้านให้เห็นถึงการกระจายตัวของความเจริญอย่างไม่ทั่วถึงทำให้เกิดเป็นช่องว่างทางสังคม เกิดเป็นความเหลื่อมล้ำในสังคม ซึ่งคนส่วนใหญ่ได้รับผลกระทบไม่ว่าจะโดยตรงหรือทางอ้อม แต่กลับต้องอยู่และปรับตัวอยู่กับสถานการณ์หรือสภาพแวดล้อมที่เต็มไปด้วยปัจจัยหลายๆอย่างที่เกี่ยวของจนอาจจะนำไปสู่ความเหลื่อมล้ำอย่างเลี่ยงไม่ได้ ข้าพเจ้าที่ได้ย้ายมาอาศัยและเติบโตอยู่ท่ามกลางสภาพแวดล้อมเหล่านี้ จึงได้มีการถุกคิดขึ้นมาอีกทั้งยังสังเกตเห็นว่าสิ่งที่เรียกว่าความเหลื่อมล้ำ ความบิดเบี้ยวในสังคมนั้นมันได้ชุกช่อนและกลมกลืนไปกับทุกบริบทของสังคมปัจจุบันได้อย่างแยบยล ข้าพเจ้าเลยอยากสะท้อนความเป็นจริงในอีกมุมที่มีต้นเหตุมาจากความเหลื่อมล้ำให้เด่นชัดขึ้น เพื่อให้เกิดการตระหนักรู้ของผู้ชมหยิบยกประเด็นเหล่านี้มาสร้างสรรค์เป็นผลงาน

2.2 ทศนคติที่เกี่ยวข้องกับการสร้างสรรค์

การที่ข้าพเจ้าได้ย้ายมาอาศัย ศึกษาเล่าเรียนและใช้ชีวิตในสังคมเมืองของประเทศไทย ได้ประสบพบกับเหตุการณ์หรือข่าวสารที่ทำให้ถุกคิดเกี่ยวกับประเด็นความเหลื่อมล้ำที่เกิดขึ้นในสังคมไม่ว่าจะทางตรงหรือเป็นต้นตอของปัญหาต่างๆ ที่หากมองในมุมมองของบุคคลต่างจังหวัดอาจจะมองว่า เป็นศูนย์รวมความเจริญหรูหรา เต็มไปด้วยชีวิตชีวาเหมาะแก่การเข้ามาหาโอกาสสร้างความเจริญในหน้าที่การงานและการเป็นอยู่ที่ดี หากแต่นั้นคือความเป็นจริงเพียงแง่มุมหนึ่งข้าพเจ้าจึงอยากจะสื่อให้เห็นถึงความจริงอีกด้านที่ไม่ได้สวยงามตรงตามทัศนคติของบุคคลที่มองเข้ามาและชวนตั้งคำถามกับสังคมเมืองว่า อะไรกันแน่ที่เรียกว่าความว่า “ความเจริญ”

2.3 อธิธิพลจากผลงานศิลปกรรม

วิเคราะห์ผลงาน “อบอุ่นในความทุกข์ยาก หมายเลข1”

ภาพที่ 1 เทอดศักดิ์ หวังวัชรกุล , “อบอุ่นในความทุกข์ยาก หมายเลข1” , สีน้ำมันบนอลูมิเนียม , 184x245 cm. , กรุงเทพมหานคร, คลังสะสมศิลปกรรมมหาวิทยาลัยศิลปากร

ที่มา : http://www.resource.lib.su.ac.th/awardsu/web/artdetail?item_id=234

ผลงาน “อบอุ่นในความทุกข์ยาก หมายเลข1” เป็นผลงานประเภจิตรกรรม 2 มิติ เทคนิคสีน้ำมันบนอลูมิเนียม การสร้างสรรค์ผลงานชิ้นนี้มีที่มาจากความต้องการของศิลปินที่จะสะท้อนวิถีชีวิตในสังคมเมืองในขณะนั้น ภาพผลงานมีการเลือกใช้บริบทการใช้ชีวิตของผู้คนในสังคมเมืองโดยมีที่มาจากการหาข้อมูลในพื้นที่จริง เป็นข้อมูลเชิงภาพถ่าย นำมาจัดวางสร้างเป็นภาพผลงาน โดยจุดเด่นของผลงานชิ้นนี้คือการใช้สีโมโนโทนโดยสร้างบรรยากาศที่มีความหม่นไปทั่วทั้งภาพ อีกทั้งยังมีการสร้างพื้นผิวขรุขระให้ความรู้สึกเชื่อมโยงโทรมเชื่อมสลายสอดคล้องกับเนื้อหาของผลงาน ใช้วัตถุเครื่องมือทำมาหากินกับบริบทการใช้ชีวิตของคนในสังคมมาเป็นเนื้อหาหลักในผลงานโดยสีหลักๆเป็นสีโทนน้ำตาลและเมื่อบวกกับพื้นผิวที่ศิลปินเลือกใช้สร้างความรู้สึกเหมือนสนิมที่ผุกร่อนเหมือนสังคมที่กำลังผุกร่อนเสื่อมโทรมเนื่องจากศิลปินเลือกใช้แผ่นอลูมิเนียมเป็นวัสดุหลักในการสร้างสรรค์ ข้าพเจ้าเล็งเห็นถึงความน่าสนใจในการเทคนิคของศิลปินได้สอดคล้องกับเนื้อหาที่ต้องการจะสื่อได้อย่างมีชั้นเชิง จึงนำมาวิเคราะห์เพื่อที่จะนำไปปรับใช้ในผลงานของข้าพเจ้าต่อไป

2.4 อธิธิพลและข้อมูลจากศิลปิน

เมื่อได้ข้อมูลหลักและแนวทางที่ต้องการสำหรับใช้ในการสร้างสรรค์ อาทิ ข้อมูลภาพ และเหตุการณ์ที่พบเจอและได้จัดบันทึก เพื่อนำมาถ่ายทอด แต่ถ้าจะกล่าวถึงความสนใจส่วนตัวที่มีต่อรูปแบบของงานศิลปะ ซึ่งมีศิลปินที่เป็นแรงบันดาลใจแตกต่างกันไป ทั้งด้านรูปแบบผลงาน จนกระทั่งการดำเนินชีวิตและตรรกะทางความคิด ข้าพเจ้าจึงมีการใช้ข้อมูลภาษาภาพของผลงานศิลปะ จากศิลปินที่ข้าพเจ้าได้รับอิทธิพลที่สอดคล้องกับเนื้อหาและประเด็นตามวัตถุประสงค์ของการสร้างสรรค์ที่ตั้งไว้

เทอดศักดิ์ หวังวัชรกุล ศิลปินชาวไทยที่มีความโดดเด่นด้านการใช้เทคนิคในผลงานจิตรกรรม ไม่ว่าจะเป็นการสร้างคราบที่เป็นเอกลักษณ์หรือพื้นผิวต่างๆบนพื้นผิวที่หลากหลายได้อย่างน่าสนใจ โดยผลงานวิทยานิพนธ์ชุด “ภาพสะท้อนชีวิตในสังคมเมือง” ของเทอดศักดิ์ เป็นชุดที่มีอิทธิพลทางด้านเทคนิคและเนื้อหาที่เกี่ยวข้องกับความต่างชนชั้นในสังคมเมือง ข้าพเจ้าจึงศึกษาและนำมาปรับใช้ในการสร้างสรรค์ผลงานของข้าพเจ้า

ไพศาล ธีรพงษ์วิชญ์พร จิตรกรและศิลปินไทยลัทธิเหนือจริง (surrealism) ผลงานของเขามักถ่ายทอดเรื่องราวที่เกี่ยวข้องกับการสะท้อนปัญหาสังคมในช่วงหลังเหตุการณ์ 6 ตุลาคม พ.ศ. 2519 เช่น การล่มสลายของชนบทอีสาน ขาดการดูแลอย่างจริงจังจากฝ่ายรัฐบาล นำเหตุการณ์ต่างๆ เหล่านี้มาตีความเป็นสัญลักษณ์เพื่อบอกเล่าผ่านรูปแบบเหนือจริงได้อย่างน่าสนใจมีความร่วมสมัยในขณะนั้น ข้าพเจ้าจึงได้ศึกษาและวิเคราะห์ถึงเนื้อหา อีกทั้งการใช้สัญลักษณ์ในผลงานเพื่อนำมาปรับใช้ในผลงานของข้าพเจ้าต่อไป

แดลเนียล ริชเตอร์ (Daniel Richter) ศิลปินชาวเยอรมัน ผู้สร้างสรรค์ผลงานแนวนีโอ-อิมเพรสชันนิสม์ ผลงานของเขามีความโดดเด่นด้านจังหวะการปล่อยผีแปร่งและการใช้สีที่ฉูดฉาดมีการคลี่คลายรูปทรงไม่ได้คำนึงถึงความสมจริง ซึ่งเป็นเอกลักษณ์เฉพาะอีกทั้งยังสื่ออารมณ์ความรู้สึกได้ดี ข้าพเจ้าจึงมีความสนใจที่จะนำเทคนิคหรือการวางชุดสีของริชเตอร์มาปรับใช้ในผลงานของข้าพเจ้า

แอนเซล์ม คีเฟอร์ (Anselm Kiefer) ศิลปินจิตรกรและประติมากรชาวเยอรมันผู้สร้างสรรค์ผลงานแนวนีโอ-เอ็กซ์เพรสชันนิสม์ โดยเนื้อหาที่คีเฟอร์ต้องการถ่ายทอดเกี่ยวข้องกับประวัติศาสตร์เยอรมัน ความน่าสะพรึงกลัวของการฆ่าล้างเผ่าพันธุ์ อีกทั้งด้านเทคนิคก็มีความน่าสนใจ ด้วยขนาดงานที่ใหญ่และการแสดงออกผ่านฝีแปรงที่มีความรุนแรงฉับพลันตามแบบฉบับของนีโอ-เอ็กซ์เพรสชัน

นิสม์อีกทั้งการใช้สีที่บ่งบอกถึงอารมณ์ความรู้สึกที่ศิลปินต้องการจะถ่ายทอดออกมา ข้าพเจ้าคิดว่ามีความเป็นไปได้และเป็นแบบอย่างที่ดีหากนำมาปรับใช้กับผลงานของข้าพเจ้าต่อไป

ภาพที่ 2 เทอดศักดิ์ หวังวัชรกุล , “รถ-คอย หมายเลข1” , สีน้ำมันบนอลูมิเนียม, 185x365 cm. ,
 กรุงเทพมหานคร, คลังสะสมศิลปกรรมมหาวิทยาลัยศิลปากร
 ที่มา : http://www.resource.lib.su.ac.th/awardsu/web/artdetail?item_id=239

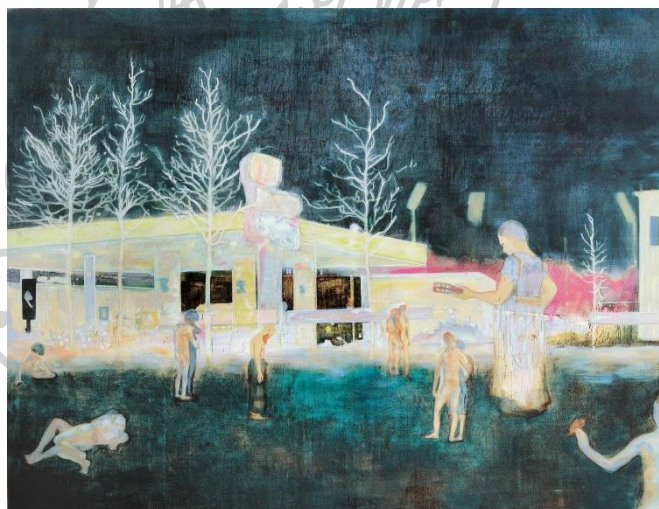
ภาพที่ 3 ไพศาล ธีรพงษ์วิษณุพร, “เพลงชื่อความกดขี่แห่งท้องทุ่ง” , สีน้ำมันบนผ้าใบ, 100x95 cm. ,
 กรุงเทพมหานคร, ไพศาล
 ที่มา :

<http://www.rama9art.org/artisan/artdb/artists/home.php?p=profiles&name=Paisal%20Theerapongvisanuporn>

ภาพที่ 4 แอนเซล์ม คีเฟอร์ (Anselm Kiefer), “Lilith”, สื่อผสม, 380x560 cm., ปารีส ฝรั่งเศส, ศูนย์
ศิลปะวัฒนธรรมปงปตู

ที่มา : <https://www.artsy.net/artwork/anselm-kiefer-lilith>

ภาพที่ 5 เดลเนียล ริชเตอร์ (Daniel Richter), “Fun de Siecle”, สีน้ำมันกับแล็กเกอร์บนผ้าใบ
, 284x384 cm., Kunsthalle, Hildebrand Collection, Leipzig (DE)

ที่มา : <https://grimgallery.com/artists/46-daniel-richter/works/18641-daniel-richter-fun-de-siecle-2002/>

2.5 ข้อมูลสนับสนุน

เพื่อที่จะสร้างสรรค์ผลงานจิตรกรรมที่มีเนื้อหาเกี่ยวกับสังคมเมือง ข้าพเจ้าจึงได้เลือกที่จะศึกษาเกี่ยวกับความเหลื่อมล้ำในหลากหลายปัจจัยอีกทั้งการอพยพของคนต่างจังหวัดเข้ามาตั้งถิ่นฐานใช้ชีวิตในสังคมเมือง โดยมีรายละเอียดดังนี้

ความเหลื่อมล้ำ (inequality) คือ ความไม่เท่าเทียมกัน ซึ่งปรากฏในทุกๆเรื่อง ทุกๆพื้นที่ และในทุกช่วงเวลา หากพูดถึงความเหลื่อมล้ำในภาพรวมแล้วพอที่จะแบ่งเป็นหมวดหมู่หลักๆดังนี้ ความเหลื่อมล้ำทางการเมือง ความเหลื่อมล้ำทางเศรษฐกิจ ความเหลื่อมล้ำทางด้านสังคม โดยแต่ละด้านก็จะมีที่มาและจุดเริ่มต้นที่ต่างกัน โดยเริ่มจากความเหลื่อมล้ำทางการเมือง กล่าวคือสภาพทางการเมืองการปกครองที่มีทั้ง ผู้มีอำนาจการปกครอง และ ผู้อยู่ใต้อำนาจการปกครอง ปัญหาส่วนใหญ่ที่พบเห็นได้จากหลายประเทศคือการกระจายอำนาจการปกครองอย่างไม่ทั่วถึง การผูกขาดการปกครอง เกิดเป็นความเหลื่อมล้ำทางการเมืองอีกทั้งยังกระทบโครงสร้างทางสังคม จนเกิดเป็นความเหลื่อมล้ำด้านต่างๆอีกมากมาย ต่อมาคือความเหลื่อมล้ำด้านเศรษฐกิจแยกย่อยออกมาเป็น 3 ด้าน 1) ความไม่เท่าเทียมด้านรายได้นและทรัพย์สิน 2) ความไม่เท่าเทียมในการบริโภค 3) ความไม่เท่าเทียมในการผลิตและแบ่งสรรมูลค่าเพิ่มอันเกิดจากการผลิต ซึ่งความเหลื่อมล้ำที่ว่านั้นจะพบได้ในระบบเศรษฐกิจแบบทุนนิยมซึ่งเอกชนเป็นเจ้าของปัจจัยการผลิต อันดับสุดท้ายคือความเหลื่อมล้ำทางสังคม มีต้นเหตุจากความเหลื่อมล้ำทางการเมืองและทางเศรษฐกิจ ผลกระทบที่เห็นได้หลักๆเลยคือ การศึกษาและสวัสดิการสังคมที่ไม่ทั่วถึงกับคนทุกชนชั้นอย่างเท่าเทียมจนกลายเป็นปัญหาสังคมด้านต่างๆตามมาได้¹

สำเร็จด้านวัตถุ ล้มเหลวด้านสังคม

ความแตกต่างระหว่างความสำเร็จทางวัตถุกับความล้มเหลวทางสังคมในประเทศร่ำรวยหลายประเทศเป็นสิ่งบ่งชี้สำคัญว่าหากเราอยากจะปรับปรุงคุณภาพชีวิตที่แท้จริง เราก็ต้องเบนเข็มความสนใจออกจากมาตรฐานเชิงวัตถุและการเติบโตทางเศรษฐกิจ จึงต้องมองหาหนทางปรับปรุงสุขภาพจิตและสุขภาวะของสังคมทั้งสังคม การใช้ความคิดทางการเมืองจะตีบตันอยู่ได้ทราย “คุณภาพของความสัมพันธ์ทางสังคมนั้นตั้งอยู่บนฐานรากทางวัตถุ ขนาดของความแตกต่างทางรายได้ส่งผลอย่างยิ่ง

¹ ดร.วิจิตวงศ์ ณ ป้อมเพชร์, “ระดมสมองทำความเข้าใจความเหลื่อมล้ำ” [ออนไลน์], เข้าถึงเมื่อวันที่ 30 พฤษภาคม 2567, เข้าถึงจาก <https://www.prachachat.net/columns/news-168380>

ต่อวิธีที่เราปฏิสัมพันธ์กัน”² ขนาดความเหลื่อมล้ำทางวัตถุในสังคมได้ก่อให้เกิดโครงสร้างทางชนชั้นหรือทางวัฒนธรรม เมื่อเวลาผ่านไปความมั่งคั่งถูกฉาบทับด้วยความแตกต่างด้านต่างๆเช่นการแต่งกาย รสนิยมทางสุนทรียะ ความรู้สึกในตัวตนและสัญญาะต่างๆความแตกต่างทางรายได้ชี้ให้เห็นถึงลำดับชั้นทางสังคมแสดงความลาดชันในสังคมซึ่งเป็นหนึ่งในบ่อเกิดของความเหลื่อมล้ำ³

ความเหลื่อมล้ำกับบริโภคนิยม

การบริโภคส่วนใหญ่ถูกผลักดันด้วยการแข่งขันสถานะที่ผู้คนส่วนใหญ่รู้สึกว่าคือการปกป้องตนเองมากกว่าการแข่งขัน เพราะหากไม่ยกมาตรฐานของตนเองก็จะถูกทิ้งไว้ข้างหลัง ปัญหาคือการใช้สินค้าชั้นสองทำให้รู้สึกเหมือนเป็นพลเมืองชั้นสองเมื่อเทียบกับคนรวยและคนมีชื่อเสียงในสังคม ความเหลื่อมล้ำทางวัตถุทำให้การแข่งขันทางสถานะเข้มข้นขึ้น ยิ่งต้องดิ้นรนมากขึ้นเพื่อที่จะตามให้ทัน การบริโภคของคนรายนั้นส่งผลให้ผู้คนรู้สึกพอใจน้อยลงกับสิ่งที่มี ความคิดที่ว่าความเหลื่อมล้ำเพิ่มความเข้มข้นให้กับแรงกดดันที่จะบริโภคนั้นไม่ใช่การคาดเดา ขณะที่ความเหลื่อมล้ำถ่างกว้างขึ้น อัตราการออมระยะยาวก็ลดลงและหนี้สินก็พุ่งสูงขึ้นตาม⁴

โดยปัจจัยหลักที่เป็นสาเหตุของการย้ายถิ่นจากชนบทสู่เมืองมีหลายปัจจัย ไม่ว่าจะเป็นปัจจัยด้านเศรษฐกิจ ซึ่งเห็นผลมาจากความต่างของเศรษฐกิจในสังคมเมืองและชนบท ไม่ว่าจะเป็นค่าตอบแทน ความต้องการแรงงาน อีกทั้งโอกาสในการสร้างฐานะและความเป็นอยู่ที่ดีขึ้นนั้นสูงกว่าชนบท และปัจจัยด้านสังคม โดยปัจจัยนี้ คือการสร้างเครือข่ายผู้ย้ายถิ่นที่มาจากพื้นที่และภูมิภาคเดียวกัน ความคล้ายคลึงกันของรูปแบบการใช้ชีวิต ภาษาถิ่นที่ใกล้เคียงกัน นำมาสู่การช่วยเหลือเกื้อกูลกันเป็นปัจจัย ลดแรงกดดันในการอยู่ด้วยการและทำให้เกิดประโยชน์สูงสุดของการย้ายถิ่น แต่อย่างไรก็ตาม ถึงจะมีปัจจัยที่เอื้อต่อการย้ายถิ่นฐานของผู้คนในชนบทมีอัตราเพิ่มสูงขึ้น แต่การอพยพก็ไม่ได้มีเพียงผลกระทบในแง่บวกเท่านั้น แต่ยังมีผลในแง่ลบ ที่ส่งผลต่อตัวผู้ย้ายถิ่นหรือแม้กระทั่งครอบครัวของผู้ย้ายถิ่น ไม่ว่าจะเป็นผลทางด้านเศรษฐกิจ ที่แม้ว่าการเติบโตของเศรษฐกิจในสังคมเมืองจะมีมากกว่า ความต้องการแรงงานมากกว่า แต่หากต้องอยู่ในสังคมที่ค่าครองชีพสูงรายได้ของผู้ย้าย

² วิลกินสัน, ริชาร์ด และ พิคเก็ตต์, เคท, ความไม่เท่าเทียม, แปลโดย สฤณี อาชวานันทกุล, (กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์ โอเพ่น เวิลด์, 2555), 29

³ วิลกินสัน, ริชาร์ด และ พิคเก็ตต์, เคท, ความไม่เท่าเทียม, แปลโดย สฤณี อาชวานันทกุล, (กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์ โอเพ่น เวิลด์, 2555), 55-56

⁴ วิลกินสัน, ริชาร์ด และ พิคเก็ตต์, เคท, ความไม่เท่าเทียม, แปลโดย สฤณี อาชวานันทกุล, (กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์ โอเพ่น เวิลด์, 2555), 297-298

ถิ่นไม่เพียงพอหรือสอดคล้องกับการดำเนินชีวิต อาจส่งผลให้ครอบครัวที่อยู่พื้นที่ต้นทางต้องส่งเงินมาช่วยให้ผู้ย้ายถิ่นอยู่รอดให้ได้ในสังคมเมือง ต้องรับมือผลกระทบทางสังคม ปัญหาของวัยแรงงานที่ต้องห่างกับลูก ส่งผลให้เกิดปัญหาทางสุขภาพจิตในตัวลูกสูงกว่า ลูกที่อยู่กับพ่อแม่ อีกทั้งปัญหาที่ส่งผลกระทบต่อผู้ย้ายถิ่นเอง ความยากที่ต้องปรับตัวในหลายด้านไม่ว่าจะเป็นวัฒนธรรม วิถีชีวิต ภาษา หรือแม้กระทั่งอาหารการกิน บางรายปรับตัวไม่ได้อาจจะต้องย้ายกลับถิ่นเดิมของตน ผลกระทบที่สำคัญที่สุดเลยคือ ด้านสุขภาพ โดยปัญหาส่วนใหญ่มาจากการที่ต้องอยู่ท่ามกลางความกดดัน เพื่อที่จะอยู่รอดในสังคมทำให้เกิด ความเครียด ความท้อ ความคิดถึงบ้าน ความเหนื่อยล้าที่สะสม จนเป็นนำไปสู่โรคภัยและปัญหาสุขภาพจิตในที่สุด⁵

ทั้งหมดที่กล่าวมานี้ไม่ว่าจะเป็นปัจจัยของการอพยพหรือแม้กระทั่งการพัฒนาและการเติบโตของขึ้นของสังคมเมืองในประเทศไทย สิ่งเหล่านี้มีทั้งหมดมองแง่บวก แง่ลบมากมาย แต่สิ่งที่ตามมาและมองข้ามไม่ได้เลยคือ ปัญหาความเหลื่อมล้ำในสังคมของประเทศไทย โดยปัจจัยที่เป็นแนวโน้มทำให้เกิดความเหลื่อมล้ำนั้น เป็นเพราะประเทศที่พัฒนาแล้วส่วนใหญ่จะมีปัญหาความเหลื่อมล้ำขึ้นในระยะ 30-40 ปีแรก โดยน่าจะมีผลมาจากโลกาภิวัตน์ และการพัฒนาทางเทคโนโลยีที่เอื้อต่อเจ้าของทุนแรงงานมีฝีมือ ตลอดจนผู้ที่ทำงานเป็นผู้บริหารระดับสูง ซึ่งสิ่งเหล่านี้เป็นกระบวนการของระบบทุนนิยมในปัจจุบัน และเป็นสาเหตุหลักของปัญหาความเหลื่อมล้ำในไทย ไม่ว่าจะเป็นการให้บทบาทที่มากขึ้นกับภาคเอกชน นโยบายของทางภาครัฐส่วนใหญ่ก็เอื้อประโยชน์ให้กับเจ้าของทุนหรือคนรวยมากกว่า ไม่ว่าจะป็นนโยบายเรื่องภาษี การใช้จ่ายในโครงสร้างขั้นพื้นฐาน และมีความเป็นไปได้น้อยมากที่ประเทศไทยจะรอดพ้นจากความเหลื่อมล้ำที่จะมากขึ้นในอนาคตที่กำลังเกิดกับประเทศที่พัฒนาแล้วทั้งหลาย⁶

จากการศึกษาบทความที่กล่าวมา ข้าพเจ้าได้ศึกษาถึงบริบททางสังคมเมืองของประเทศไทย ไม่ว่าจะป็นปัจจัยที่ทำให้เกิดการเปลี่ยนแปลงจากสังคมชนบทสู่สังคมความเมือง หรือแม้กระทั่งปัจจัยที่ทำให้เกิดการย้ายถิ่นฐานเข้ามาใช้ชีวิตและปรับตัวให้อยู่รอดในสังคมเมือง ไปจนถึงผลกระทบที่เกิดขึ้นจากการย้ายถิ่นฐานไม่ว่าจะในแง่มุมด้านบวกและด้านลบ ซึ่งขยายวงกว้างไปจนกลายเป็นปัญหาสังคมในด้านต่างๆมากมายตามมา จนท้ายที่สุดนำไปสู่ความเหลื่อมล้ำที่เกิดขึ้นในทุกๆระดับไม่ว่า

⁵ วสวัตต์ สุทธิญาณณี, จากชนบทสู่เมือง : ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อและผลกระทบจากการย้ายถิ่น. เข้าถึงเมื่อวันที่ 27 กรกฎาคม 2566, เข้าถึงจาก https://re.kbu.ac.th/pdf_read.php?type=full&id=10CAE0D8-2692-49EF-9667-EF8DEEABCDD5

⁶ สมชัย จิตสุชน, ความเหลื่อมล้ำในสังคมไทย : แนวโน้ม นโยบาย และแนวทางขับเคลื่อนนโยบาย, เข้าถึงเมื่อวันที่ 28 กรกฎาคม 2566, เข้าถึงจาก <https://tdri.or.th/wp-content/uploads/2017/06/Synthesis-Report-Year-2-Inclusive-Growth.pdf>

จะเป็น สังคมเมืองลามไปถึงปัญหาระดับประเทศ โดยข้าพเจ้าได้ศึกษาในหลายแง่มุมไม่ว่าจะเป็น บทความทางด้านศิลปะ ทางด้านสังคม และในเชิงสถิติ ประเด็นเหล่านี้ที่ข้าพเจ้าได้ศึกษาสามารถนำไปใช้เพิ่มความรู้ความเข้าใจและนำมาเพิ่มความน่าเชื่อถือและความแข็งแกร่งของที่มาในการสร้างผลงานศิลปะของข้าพเจ้าต่อไป

บทที่ 3

กระบวนการสร้างสรรค์

ในการสร้างสรรค์ผลงาน มีการสร้างสรรค์ผลงานในลักษณะรูปแบบผลงานจิตรกรรม 2 มิติ โดยใช้เทคนิคสีน้ำมันบนผ้าใบผสมผสานกับมุมมองส่วนตัวของข้าพเจ้าที่มาจากประสบการณ์ที่ได้ประสบเจอมา สภาพแวดล้อม ความรู้สึกและจินตนาการ รวมไปถึงการค้นคว้าข้อมูลจากงานเขียนในรูปแบบต่างๆ เป็นสิ่งที่นำมาใช้สร้างสรรค์ผลงาน ซึ่งผลงานชุดนี้เป็นรูปแบบของการนำสิ่งที่คุ้นชินตาไม่ว่าจะเป็น ทิวทัศน์-วัตถุ มาเชื่อมโยง ผสมผสานเวลากับและบรรยากาศเพื่อสะท้อนแนวความคิดของข้าพเจ้า โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อสะท้อนความรู้สึกไปจนถึงแง่มุมที่มีต่อสภาพแวดล้อม ไม่ว่าจะเป็นการสะท้อนให้เห็นถึงความเป็นจริงอีกด้านของสังคม รวมไปถึงความเหลื่อมล้ำที่เกิดขึ้น เพื่อมุ่งเน้นให้เกิดการตีความและการตั้งคำถามถึงสภาพแวดล้อมและสภาพสังคมในปัจจุบัน ซึ่งมีการสร้างสรรค์ผลงานตามกระบวนการดังต่อไปนี้

เริ่มต้นจากการค้นหาประเด็นในการสร้างสรรค์ผลงาน โดยมีที่มาจากสิ่งที่ข้าพเจ้าสนใจเกี่ยวกับสภาพแวดล้อม สังคม การเป็นอยู่ข่าวสารเหตุการณ์และบริบทต่างๆ ซึ่งทำให้ข้าพเจ้ามีทัศนคติและแง่มุมที่หลากหลายเกี่ยวกับเรื่องราวต่างๆ เหล่านี้มาก จึงมีความต้องการที่จะหยิบยกเรื่องเหล่านี้มาผนวกกับทัศนคติในเชิงต่างๆ โดยมุ่งเน้นที่สะท้อนความรู้สึกเป็นหลัก เนื้อส่วนใหญ่มาจากการรับรู้เรื่องราวหรือพบเจอเหตุการณ์ที่กระตุ้นให้รู้สึกถึงความสิ้นหวังของสังคม การใช้ชีวิต และการปรับตัว การเอาตัวรอดของผู้คนที่เปลี่ยนแปลงไปตามสถานการณ์ ผนวกกับความคิด ความเชื่อในทัศนคติ อีกทั้งข้าพเจ้ายังมีความสนใจในศิลปะรูปแบบทิวทัศน์จึงมีความต้องการที่จะนำแง่มุมความคิดและความรู้สึกมาถ่ายทอดออกมาเป็นผลงานจิตรกรรม 2 มิติที่เป็นรูปแบบทิวทัศน์ และเมื่อได้กำหนดโจทย์คร่าวๆ ของการถ่ายทอดเนื้อหาแล้ว ข้าพเจ้าจึงได้ทำการรวบรวมข้อมูลก่อนทำการสร้างสรรค์ เริ่มจากการลงพื้นที่และจดบันทึกสิ่งที่พบเจอ อีกทั้งความรู้สึกนึกคิดที่มีต่อเหตุการณ์ที่ได้พบเจอเป็นสิ่งสำคัญเพราะเหตุการณ์ที่เราประสบพบเจอ อารมณ์ในแต่ละครั้งที่มีต่อสิ่งต่างๆ ไม่เหมือนกันแม้เป็นสถานที่เดียวกัน ช่วงเวลาใกล้เคียงกัน จากนั้นนำสิ่งที่จดบันทึกหรือแม้กระทั่งข้อมูลภาพที่ได้จากการบันทึกเหตุการณ์หรือช่วงเวลาขณะนั้นมาทบทวนหาประเด็น ด้วยความคิดไตร่ตรองอย่างมีเหตุและผล เพื่อต่อยอดให้ผลงานที่กำลังจะทํามีความหมายและสมบูรณ์มากขึ้น เมื่อได้ข้อมูลที่ต้องการเกี่ยวกับทิวทัศน์ วิถีความเป็นอยู่ของผู้คนในสังคมเมือง หรือปัญหาที่ต้องพบเจอในแต่ละวันที่เลี่ยงไม่ได้ซึ่งเพียงพอแล้ว เมื่อได้นำมาวิเคราะห์และได้ผลสรุป ข้าพเจ้าต้องการที่จะถ่ายทอดความรู้สึกของผู้คนที่ต้องดิ้นรนเอาตัวรอดในสังคมเมืองผ่านผลงานทิวทัศน์-สิ่งของ โดยความ

ท้าทายอีกอย่างของข้าพเจ้าคือต้องการที่จะพูดถึงความรู้สึกของผู้คนโดยไม่มีภาพคนอยู่ในผลงาน ซึ่งเป็นสิ่งที่ข้าพเจ้าคิดว่าน่าจะเป็นรูปแบบที่น่าสนใจหากทำสำเร็จ

เมื่อได้ข้อมูลตรงตามวัตถุประสงค์ของการสร้างสรรค์แล้ว ข้าพเจ้าจึงเริ่มสร้างสรรค์ผลงาน โดยการนำข้อมูลภาพที่บันทึกไว้จากการหาข้อมูลในการสร้างงาน มาคัดเลือกภาพถ่ายเหล่านั้น จากนั้นได้ตัดต่อตัดแปลงองค์ประกอบในภาพใหม่เปลี่ยนบรรยากาศให้สอดคล้องกับประเด็นที่ต้องการจะสื่อและสอดคล้องไปกับสภาวะอารมณ์ภายในมีการตัดทอน รายละเอียด เพิ่ม-ลด วัตถุประสงค์ก็ ทั้งยังให้เห็นร่องรอยของเส้นร่างและส่วนของการวาดเส้น เพื่อใช้เป็นสัญลักษณ์ในการสื่อความหมาย ให้เกิดการตั้งคำถามและตีความจากประสบการณ์และมุมมองของผู้ชม

สรุปหลักการของกระบวนการสร้างสรรค์ของการสร้างสรรค์ผลงานชุดนี้ใช้การเลือกสรรค ิวทัศน์และวัตถุที่สอดคล้องกับเนื้อหาเชื่อมโยงกัน จัดวางสร้างภาพต้นแบบ โดยสร้างสรรค์ผลงาน ในรูปแบบจิตรกรรม 2 มิติ เลือกชุดสีและเทคนิคการใช้สีในการสร้างสรรค์ให้สอดคล้องกับแนวความคิด รongพื้นด้วยสีที่มีความหม่นคลุ่มทัวทั้งภาพเพื่อใช้แทนบรรยากาศหลัก ใช้วิธีการจัดวางและตัดทอน รายละเอียด ที่มาจากการวิเคราะห์ผลงานของศิลปินที่ข้าพเจ้าสนใจ ละลายความชัดด้วยการเคลือบสี เพื่อสร้างบรรยากาศในผลงาน อีกทั้งยังปล่อยพื้นที่ว่าง แสดงส่วนของการวาดเส้น ทำให้เกิดความไม่ สมบูรณ์ทางจิตรกรรม เพื่อใช้เป็นสัญลักษณ์ในการสื่อความหมาย ที่มาจากการวิเคราะห์และทำความเข้าใจของข้าพเจ้า แสดงถึงความย้อนแย้งของผลงานโดยมุ่งเน้นทั้งในด้านรูปแบบและความคิดเพื่อให้ ตรงตามวัตถุประสงค์ที่ตั้งไว้

3.1 รูปแบบการสร้างสรรค์

รูปแบบของผลงานจิตรกรรม 2 มิตินั้น เป็นเสมือนการสร้างภาพลวงตา เพื่อแสดงออกทางความคิดจินตนาการและความรู้สึกโดยการสะท้อนให้เห็นเป็นภาพความเป็นจริง ที่มีอยู่ในพื้นที่กรอบสี่เหลี่ยมของผืนผ้าใบ ด้วยการใช้กลวิธีต่างๆ ทางเทคนิคเฉพาะของผลงานศิลปะคือ "ทัศนธาตุ" เพื่อสร้างความเหมือนจริง

ขั้นตอนการแสดงออกทางทัศนศิลป์ที่ข้าพเจ้าเลือกใช้

องค์ประกอบทางศิลปะ ภายในงานของข้าพเจ้า มีการใช้สีเป็นหลักในการสร้างสรรค์ความกลมกลืนทำให้เกิดเวลา บรรยากาศของภาพควบคู่ไปกับการลดทอนข้อเท็จจริง การทับซ้อนตัดแปลงอีกทั้งยังต่อเติม เส้นกับพื้นผิวและพื้นที่ว่างในรูปทรงที่ข้าพเจ้าเขียนขึ้นเพื่อขับเน้นให้งานให้เกิดความสมบูรณ์ทั้งด้านความงามและเนื้อหา

เส้น การกำหนดและเขียนเส้นในงานของข้าพเจ้าไม่มีลักษณะที่ตายตัว มีในทุกส่วนของผลงานไม่ว่าจะเป็นการใช้สร้างระยะ สร้างรูปทรง อีกทั้งเส้นในงานของข้าพเจ้านั้นยังเป็นเหมือนเส้นที่ให้ความหมายบางอย่างที่ได้สอดแทรกลงไปเช่นการเขียนเส้นร่างของโครงสร้างวัตถุถึงการก่อสร้างหรือโครงสร้างที่กำลังจะเกิดขึ้นในสังคม อีกทั้งยังแสดงความรู้สึกและอารมณ์ด้วยตัวเอง ตามความหมายของเส้นที่ถูกบรรจุไว้ในความหมายของทัศนธาตุในทางทัศนศิลป์

สี ที่ปรากฏอยู่บนพื้นที่ว่างในผลงานสีในตัวเองเป็นสีที่มีความหม่น และใช้เนื้อสีหนาบางขึ้นแตกต่างกันไปในแต่ละส่วน โดยชุดสีในลักษณะนี้ใช้เพื่อแสดงถึงเวลาและบรรยากาศ ข้าพเจ้าเปรียบเทียบการใช้สีนี้เป็นเสมือนการสะท้อนอารมณ์ความรู้สึกที่มาจากสภาวะข้างในของข้าพเจ้า โดยใช้เวลาและบรรยากาศภาพแทนของความรู้สึก

พื้นที่ว่าง การกำหนดพื้นที่ว่างและบรรยากาศของผลงาน มีผลต่อความรู้สึกและเนื้อหาที่จะสื่อในตัวผลงาน ข้าพเจ้ามีความต้องการจะสื่อให้ผลงานรู้สึกเหงา เคว้งคว้าง และมีความย้อนแย้งในตัวผลงาน จึงเลือกที่แสดงออกผ่านพื้นที่ โดยพื้นที่ในผลงานของข้าพเจ้านั้นยังเป็นพื้นที่ ที่ให้ความหมายบางอย่างที่สอดแทรกเป็นสัญลักษณ์ เพื่อให้เกิดการตั้งคำถามกับตัวผลงานเพื่อที่จะทำให้ตรงตามเป้าหมายในการสร้างสรรค์

พื้นผิวการสร้างพื้นผิว มีความสำคัญเป็นอย่างมากในงานประเภทจิตรกรรม เพราะสามารถสร้างมิติระยะใกล้ไกล ความสมจริง จนไปถึงสามารถทำให้ตัวงานเกิดการกระตุ้นความรู้สึกของผู้ที่ชมผลงานได้อย่างดี ข้าพเจ้าจึงเลือกใช้พื้นผิวที่ดูขรุขระ เป็นคราบ พื้นผิวที่ดูฝูกร่อน โดยพื้นผิวในผลงานใช้สร้าง

ระยะและบ่งบอกถึงเวลาของวัตถุสร้างจุดสนใจแสดงเนื้อหาซึ่งเหมาะสมกับการสะท้อนความรู้สึกได้เป็นอย่างดี

3.2 ขั้นตอนการปฏิบัติงาน

- 1.หารูปภาพพื้นที่และวัตถุในบรรยากาศต่างๆ
- 2.สร้างภาพร่างผลงาน
- 3.ร่างภาพเป็นเส้นบางๆเขียนรายละเอียดทุกอย่างที่ต้องการอยู่ในงานให้ครบถ้วนทั้งหมด
4. รองพื้นเฟรมด้วยสีน้ำมันผสมกับน้ำยาผสมสีและลีนีสดีให้ความแหลว ทาด้วยแปรงใหญ่ให้ทั่วบริเวณที่จะสร้างคราบ อีกทั้งยังแทนบรรยากาศที่จะใช้เป็นหลักในภาพ
- 5.ผสมสีน้ำมันผสมกับลีนีสดีแห้งเร็วและพอดิเฟรมเตรียมไว้ เพื่อใช้ในการสร้างสรรค์ผลงาน
- 6.ลงสีโดยรวมด้วยการใช้สีน้ำหน้กเข้มสุดให้ครบถ้วนทั้งภาพ เพื่อให้เห็นภาพรวมของผลงาน
- 7.เคลือบสีเพิ่มน้ำหน้ก แสงเงาและในภาพ ขั้นตอนนี้ใช้สีน้ำมันผสมกับลีนีสดีในอัตราส่วน 2:1 ให้มีความแหลว ทาบางๆเพื่อให้ภาพดูมีมิติและบรรยากาศมากขึ้น
- 8.เพิ่มพื้นผิวในตัวเองเพื่อสร้างระยะโดยการใช้เนื้อสี ขั้นตอนใช้สีน้ำมันผสมกับลิกควินเจลอัตราส่วน 1:1 ในปริมาณมากผสมให้เข้ากัน และใช้เกรียงในการปาดเพื่อสร้างพื้นผิว
- 9 เก็บรายละเอียดขยับย่อย เช่น เส้นขอบหน้าต่าง ขอบตึก รถ เส้าไฟ นก เป็นต้น เพื่อให้ตัวงานมีความสมบูรณ์มากขึ้น โดยการใช้พู่กันกลมเบอร์ 00,0,1,4,10และแบนขนาด 1,2,4,7,9 ทั้งนี้การใช้ขึ้นอยู่กับความเหมาะสมของแต่ละจุดในภาพ

ภาพที่ 6สีน้ำมันที่ข้าพเจ้าใช้ในการสร้างสรรค์
ที่มา : วิสิทธิศักดิ์ วาสนา

ภาพที่ 7ลินสีดและมีเดียมที่ข้าพเจ้าเลือกใช้ในการสร้างสรรค์
ที่มา : วิสิทธิศักดิ์ วาสนา

ภาพที่ 8 แปรงขนาดต่างๆ และอุปกรณ์ต่างๆ ที่ข้าพเจ้าเลือกใช้
 ที่มา : วิสิทธิ์ศักดิ์ วาสนา

ภาพที่ 9 เตรียมเฟรมผ้าใบเพื่อใช้ในการสร้างสรรค์
 ที่มา : วิสิทธิ์ศักดิ์ วาสนา

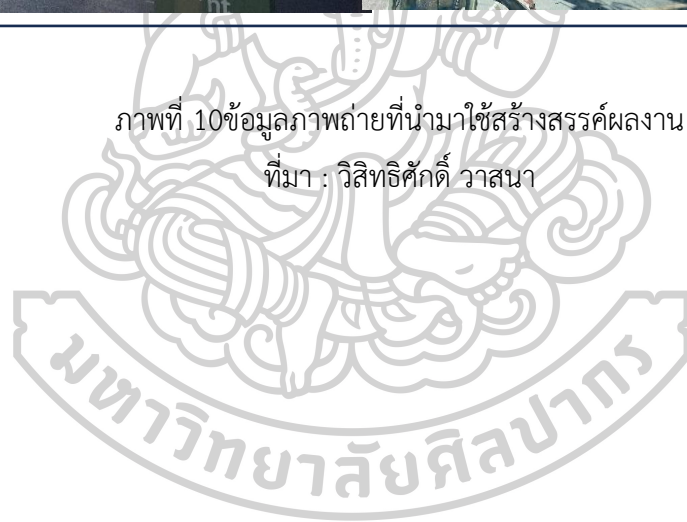
3.3 ขั้นตอนการสร้างสรรค์

1. การหาข้อมูล ลงพื้นที่หาข้อมูลภาพต้นแบบโดยการบันทึกด้วยกล้องถ่ายรูปจากสถานที่จริง โดยเลือกมุมมองที่มีองค์ประกอบน่าสนใจ มีบริบทของผู้คนในพื้นที่ สังเกตช่วงเวลาและร่องรอยต่างๆ ที่เกิดขึ้นในบริเวณนั้น เพื่อนำมาสังเคราะห์สู่กระบวนการสร้างสรรค์ผลงานในลำดับถัดไป

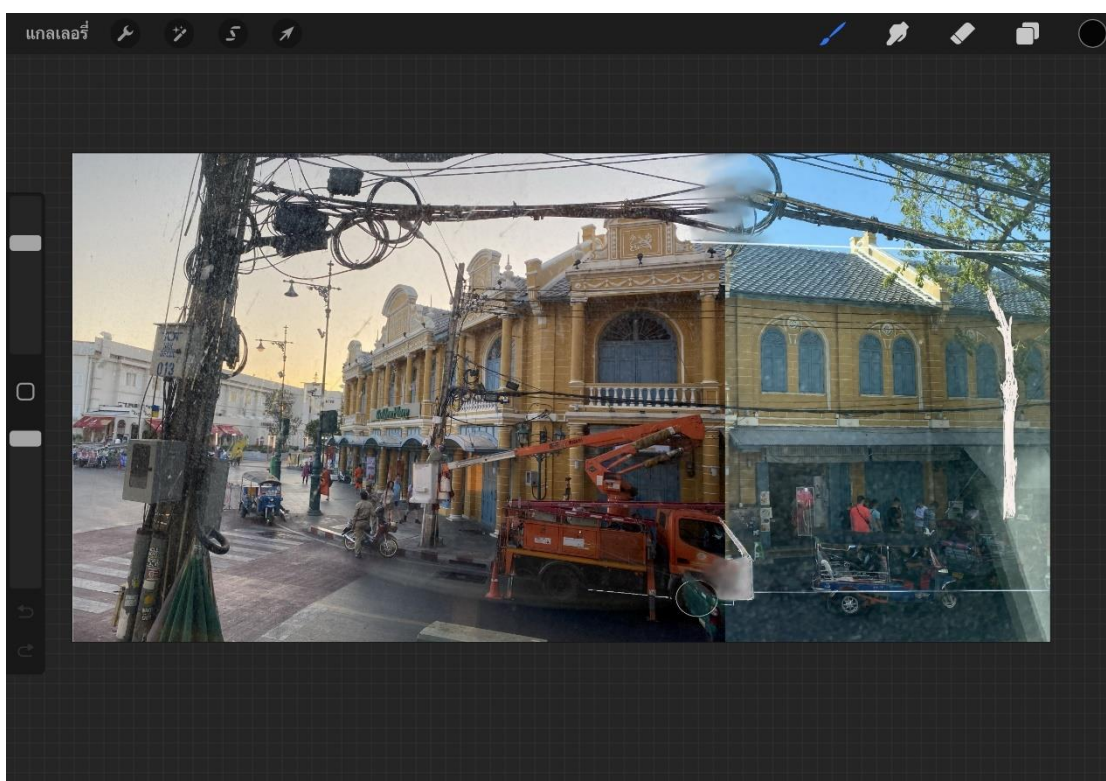

ภาพที่ 10 ข้อมูลภาพถ่ายที่นำมาใช้สร้างสรรค์ผลงาน

ที่มา : วิสิทธิศักดิ์ วาสนา

2.การสร้างภาพร่าง ภาพร่างเกิดจากการนำภาพถ่ายที่ได้บันทึกมาจากที่จริงนำมาตัดต่อ ผ่านโปรแกรม procreate ทำให้องค์ประกอบของภาพมีความกลมกลืน เพิ่มเติมวัตถุ และตัดทอนรายละเอียดบางอย่าง ก่อนที่จะนำมาใช้เป็นต้นแบบในการสร้างสรรค์ผลงาน และนำไปขยายเป็นผลงานจริงในขั้นตอนต่อไป

ภาพที่ 11 นำภาพผลงานมาตัดต่อผ่านโปรแกรม procreate
ที่มา : วิสิทธิศักดิ์ วาสนา

3.การสร้างสรรค์ผลงานวิทยานิพนธ์ชุด “ทัศนียภาพแห่งความเหลื่อมล้ำ” ข้าพเจ้าเลือกใช้วิธีการวาดสีน้ำมันบนผ้าแคนวาส มีการใช้กระบวนการทางจิตรกรรมที่หลากหลาย ทั้งการใช้พื้นผิวและการทิ้งให้เห็นถึงร่องรอยของเส้นร่าง การสร้างร่องรอย คราบที่เกิดขึ้นจากความตั้งใจและไม่ตั้งใจ มีการแสดงออกตามแบบจริงตามข้อมูลภาพที่ได้และตัดแปลงชุดสีโดยใช้อารมณ์ความรู้สึกปัจจุบันของข้าพเจ้าเป็นหลัก การทำงานของข้าพเจ้าเป็นการทำงานในลักษณะเชิงค้นหา เปิดช่องว่างหาความเป็นไปได้ทางเทคนิคในทิศทางใหม่ๆ เพื่อค้นหาความเหมาะสมของภาพแต่ละภาพ สะท้อนถึงความไม่สมบูรณ์ตามเป้าหมายที่ต้องการจะนำเสนอ โดยมีขั้นตอนคร่าวๆดังนี้

3.1 นำภาพร่างต้นแบบ ที่ผ่านกระบวนการตัดต่อดัดแปลงจากขั้นตอนก่อนหน้านำมาขยาย
ลงบนเฟรมผ้าใบที่จัดเตรียมไว้

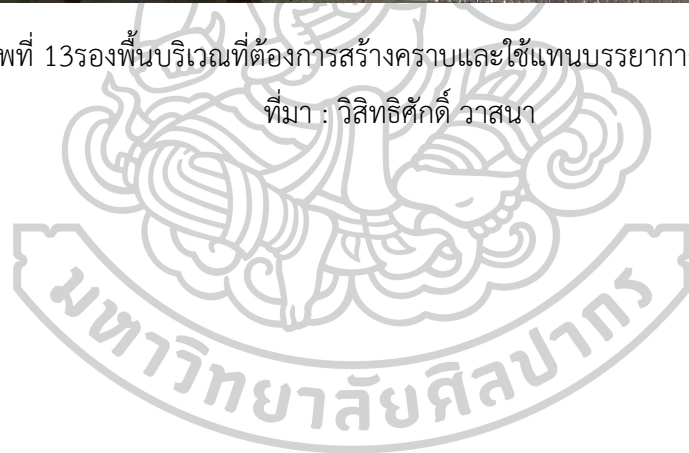
ภาพที่ 12 นำภาพร่างต้นฉบับมาขยายลงบนเฟรมผ้าใบ

ที่มา : วิสิทธิศักดิ์ วาสนา

3.2 รองพื้นเฟรมด้วยสีน้ำมันผสมกับน้ำยาผสมสีและลีนีสิดให้มีความเหลว ทาด้วยแปรงใหญ่ ให้ทั่วบริเวณที่ต้องการสร้างคราบและปล่อยให้แห้งไปตามแรงโน้มถ่วง แทนบรรยากาศที่จะใช้เป็นหลักในภาพ

ภาพที่ 13 รองพื้นบริเวณที่ต้องการสร้างคราบและใช้แทนบรรยากาศหลักในภาพ
ที่มา : วิสิทธิศักดิ์ วาสนา

3.3 ผสมสีน้ำมันกับลินสีดแห้งเร็วและน้ำยาผสมสีเตรียมไว้ เพื่อให้ใช้ในการสร้างสรรค์หลัง จากนั้นลงสีโดยรวมให้ครบถ้วนทั้งภาพเพื่อให้เห็นภาพรวมของผลงาน ก่อนจะเพิ่มเทคนิคในขั้นตอนต่อไป

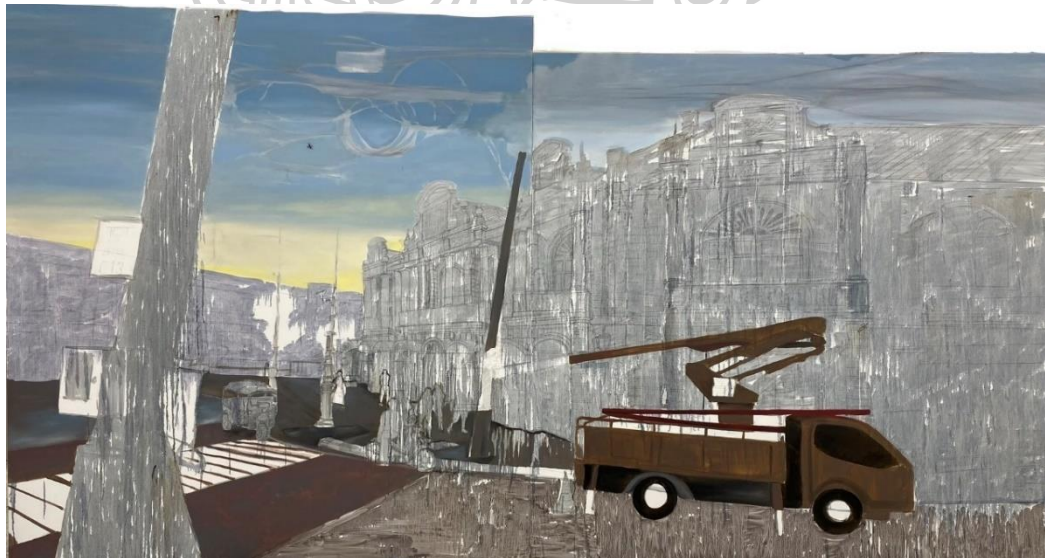
ภาพที่ 14เตรียมผสมสีน้ำมันกับลินสีดเพื่อใช้ในการสร้างสรรค์ผลงาน

ที่มา : วิสิทธิศักดิ์ วาสนา

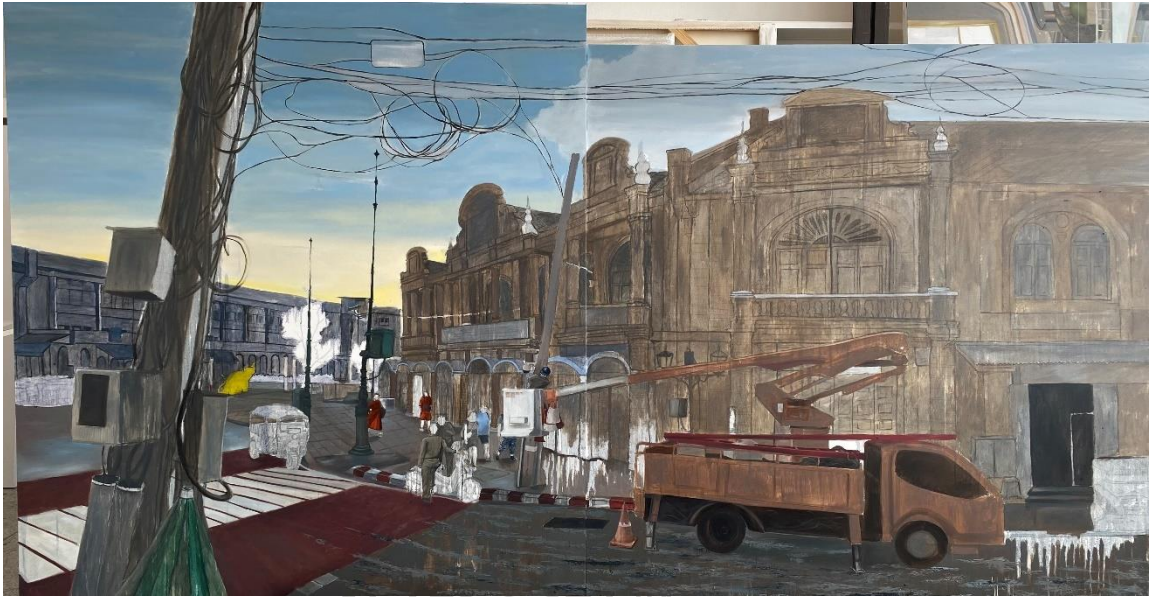

ภาพที่ 15 ลงสีโดยบรรยากาศท้องฟ้า และทดลองเว้นส่วนของภาพร่างเพื่อดูความเป็นไปได้
ที่มา : วิสิทธิ์ศักดิ์ วาสนา

3.4 เพิ่มสีและน้ำหนักแสงเงาภายในภาพให้ครบในส่วนที่ต้องการ รอยจางจากนั้นเคลือบสีเพิ่ม น้ำหนักชั้นตอนนี้ใช้สีในอัตราส่วน 2:1 ให้มีความเหลว ทาบางๆ เพื่อให้ภาพดูมีมิติและบรรยากาศมากขึ้น

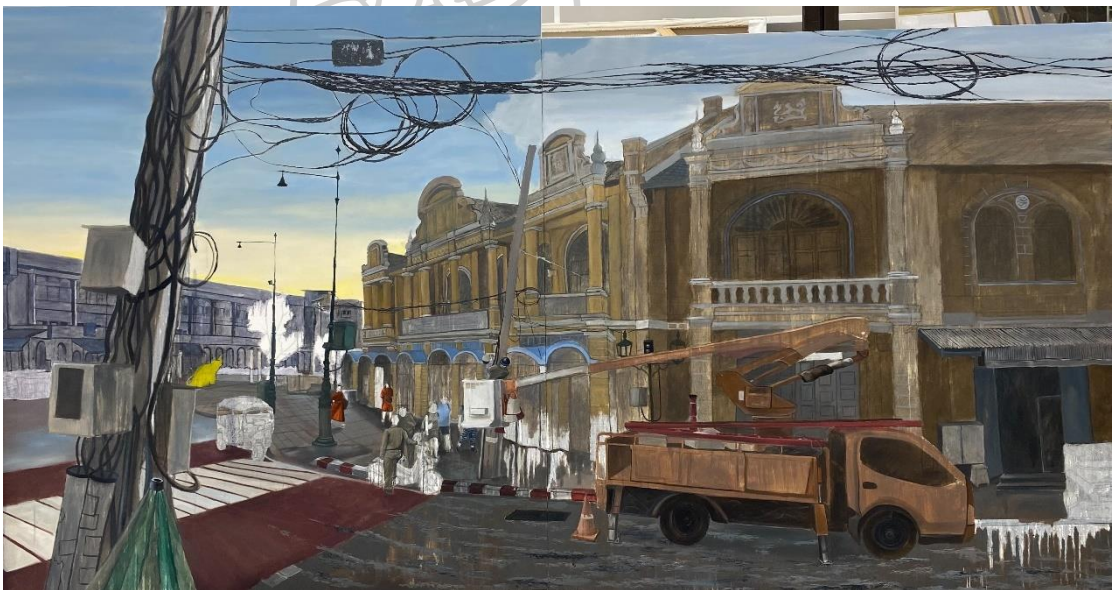

ภาพที่ 16 ลงสีจนทั่วทั้งภาพเพื่อดูภาพรวม เพื่อดูภาพรวมของผลงาน
ที่มา : วิสิทธิ์ศักดิ์ วาสนา

ภาพที่ 17 เพิ่มสีและน้ำหนักแสงเงาในส่วนที่ต้องการเพิ่ม รอยเงาเพื่อดูภาพรวมก่อนที่จะเพิ่มเทคนิคต่อไป

ที่มา : วิสิทธิ์ศักดิ์ วาสนา

ภาพที่ 18 เคลือบสีเพิ่มน้ำหนัก เพื่อสร้างบรรยากาศและมิติภายในภาพ

ที่มา : วิสิทธิ์ศักดิ์ วาสนา

3.5 เก็บรายละเอียดที่ย่อยในส่วนที่ไม่ได้เป็นจุดเด่นในภาพเช่น นกพิราบ คราบกำแพง เพื่อสร้างความขัดแย้งนำไปสู่ประเด็นที่ต้องการระสือในด้านเนื้อหา อีกทั้งยังเพิ่มพื้นผิวในดวงงานเพื่อสร้างระยะโดยการใช้เนื้อสี เพื่อให้ตัวผลงานมีความสมบูรณ์มากขึ้น

ภาพที่ 19เพิ่มรายละเอียดที่ย่อยในส่วนที่ต้องการ

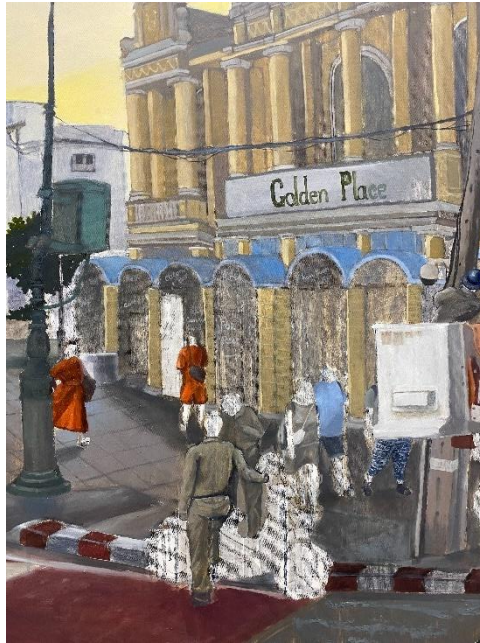
ที่มา : วิสิทธิศักดิ์ วาสนา

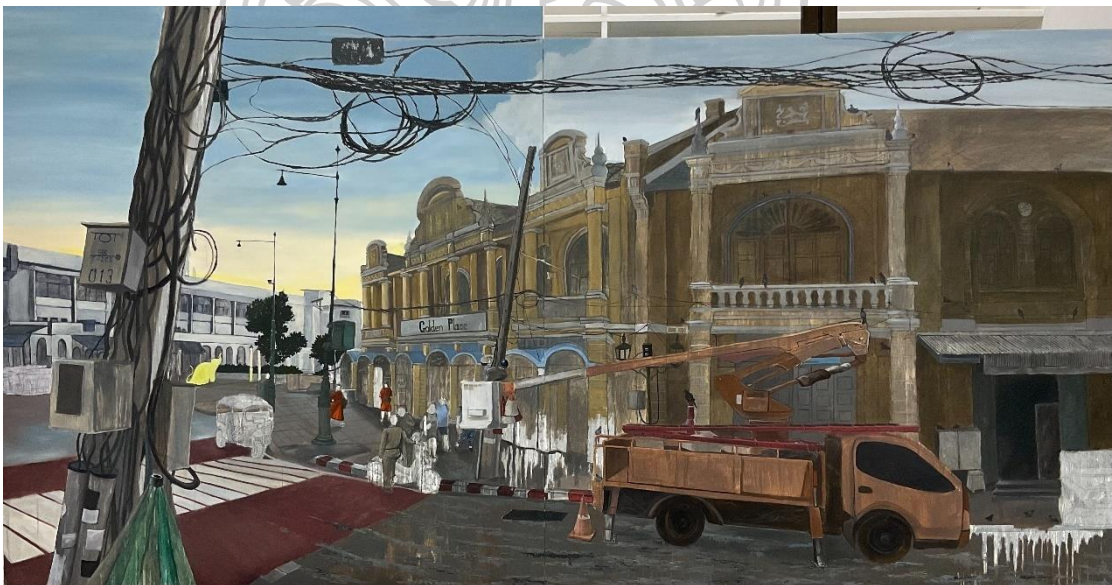
ภาพที่ 20 รายละเอียดของผลงานที่ถูกใส่ไว้ในจุดที่ไม่ได้เป็นจุดเด่นในผลงาน
ที่มา : วิสิทธิ์ศักดิ์ วาสนา

ภาพที่ 21 พื้นผิวที่เพิ่มขึ้นมาเพื่อสร้างค่าน้ำหนักและระยะของวัตถุภายในผลงาน
ที่มา : วิสิทธิศักดิ์ วาสนา

ภาพที่ 22รายละเอียดที่ขยับย่อของผลงาน
ที่มา : วิสิทธิ์ศักดิ์ วาสนา

ภาพที่ 23ภาพเสร็จของผลงานในวิทยานิพนธ์ชุด “ทัศนียภาพแห่งความเหลื่อมล้ำ”
ที่มา : วิสิทธิ์ศักดิ์ วาสนา

บทที่ 4

วิเคราะห์พัฒนาการในการสร้างสรรค์วิทยานิพนธ์

ในการสร้างสรรค์วิทยานิพนธ์ชุดนี้เป็นการสร้างสรรค์ผลงานที่แสดงให้เห็นถึงมุมมองทัศนคติของข้าพเจ้าที่มีต่อสภาพแวดล้อมในสังคมและวิถีชีวิตของคนเมือง การตั้งคำถามถึงประเด็นที่เกี่ยวกับความเหลื่อมล้ำที่ชุกช่อนอยู่ในวิถีชีวิตการเป็นอยู่และสภาพแวดล้อมที่คนเมืองอยู่อาศัยอย่างแยบยลจนเกิดความชินตา ข้าพเจ้าได้พัฒนารูปแบบของแนวคิดและรูปแบบของการสร้างสรรค์ที่มีความเชื่อมโยงกับเนื้อหา มีทั้งสำเร็จและไม่ประสบความสำเร็จมีปัญหาเกี่ยวกับการถ่ายทอดรูปแบบเทคนิคที่ไม่ชัดเจนทำให้ในบางครั้งผลงานนำเสนอออกมาได้ไม่สมบูรณ์ ทั้งนี้เพื่อนำไปสู่การสร้างสรรค์ผลงานที่มีความสมบูรณ์จึงจำเป็นต้องมีการทดลองเทคนิคและวิธีการที่เหมาะสมกลายเป็นลักษณะเฉพาะตัว โดยข้าพเจ้าวิเคราะห์ถึงพัฒนาการในการสร้างสรรค์ผลงานของข้าพเจ้าออกเป็น 2 ระยะ ดังนี้

4.1 วิเคราะห์การสร้างสรรคผลงาน

ระยะที่ 1 ผลงานก่อนชุดวิทยานิพนธ์

การสร้างสรรคผลงานในระดับต้นนั้นเป็นการแสวงหาแนวทางในการแสดงออกเนื่องจากผลงานส่วนใหญ่ที่ข้าพเจ้าสร้างสรรคนั้นส่วนใหญ่มีต้นแบบมาจากพื้นที่จริงซึ่งอยู่ในแต่ละเขตของจังหวัดกรุงเทพมหานครซึ่งเป็นเมืองหลวงของประเทศไทยซึ่งเป็นพื้นที่ที่สามารถเห็นความแตกต่างที่หลากหลายได้อย่างชัดเจนเช่น ความเก่าใหม่ของอาคารสถาปัตยกรรม อาชีพของผู้คน ยานพาหนะ แต่ได้มีการเพิ่ม-ลดวัตถุ ปรับเปลี่ยนบรรยากาศให้สอดคล้องกับเนื้อหา มีการทดลองใช้สัญลักษณ์เข้ามาในภาพเช่นการเว้นหรือทำให้กลืนไปกับวัตถุในส่วนของคนเพื่อแทนความหมายถึงคุณค่า ความไร้ซึ่งตัวตน อีกทั้งยังได้ทดลองเพิ่มพื้นผิวต่างๆรวมทั้งการเว้นให้เห็นร่องรอยของเส้นร่างและพื้นที่ว่างในการถ่ายทอดอารมณ์เกิดความพอใจในระดับต้น การซ้อนทับกันของพื้นที่จนกลายเป็นพื้นที่ใหม่ซึ่งผลลัพธ์ที่ได้ยังไม่ปรากฏอารมณ์ของเนื้อหาเด่นชัดนักทางด้านเทคนิคยังไม่ลงตัวจึงส่งผลให้ผลงานดูขาดๆเกินไม่สมบูรณ์ จึงต้องค้นคว้าทดลองหาเทคนิคและรูปแบบในการแสดงออกให้ได้มากที่สุด ข้อดีของการสร้างสรรค์ผลงานชุดนี้คือการได้ทดลองเกี่ยวกับการซ้อนทับกันขององค์ประกอบภาพที่นอกจากจะเกิดมุมมองที่น่าสนใจอีกทั้งในบางชิ้นกลับสร้างประเด็นในด้านเนื้อหาได้อย่างน่าพอใจทดลองใช้พื้นผิวและเทคนิคการสร้างคราบที่หลากหลายอีกทั้งยังได้ฝึกแทนค่าพื้นผิว และความหมายของสิ่งต่างๆเพื่อนำมาเป็นสัญลักษณ์ในภาพผลงานต่อไป

จุดมุ่งหมาย ในการสร้างสรรค์ผลงานในระยะแรกนี้วัตถุประสงค์หลักเพื่อที่จะแสวงหาทางแสดงออกในเชิงเทคนิค อีกทั้งยังต้องการฝึกการแทนค่าวัตถุสร้างความหมายในเชิงสัญลักษณ์เพื่อให้สอดคล้องกับเนื้อหาและประเด็นในผลงาน

จากการสร้างสรรค์ผลงานก่อนวิทยานิพนธ์ข้าพเจ้าได้ค้นพบวิธีการใช้พื้นผิวที่มีความน่าสนใจและสอดคล้องกับประเด็นที่ข้าพเจ้าต้องการนำเสนอ การใช้สัญลักษณ์ที่อาจจะยังไม่แยบยลแต่ก็เป็นจุดเริ่มต้นที่ดี การสร้างสรรค์ผลงานในระยะนี้มีขนาดที่หลากหลายทั้งชิ้นเล็ก-กลางและชิ้นที่มีขนาดใหญ่ เพื่อดูสังเกตและวิเคราะห์เกิดแรงปะทะในผลงานจากขนาดที่แตกต่างกัน อีกทั้งยังพบวิธีการจัดการองค์ประกอบการทับซ้อนกันของภาพได้เห็นมุมมองที่น่าจะนำไปต่อยอดและปรับปรุงให้ดีขึ้นในผลงานระยะต่อไป

ภาพที่ 24 ภาพผลงานก่อนวิทยานิพนธ์ระยะที่ 1 ชั้นที่ 1

ชื่อผลงาน civilze

ขนาด 60x80

เทคนิค สีน้ำมันบนผ้าใบ

ปีที่สร้าง 2023

ที่มา: วิสิทธิศักดิ์ วาสนา

ภาพที่ 25 ภาพผลงานก่อนวิทยานิพนธ์ระยะที่ 1 ชั้นที่ 2

ชื่อผลงาน คราบความเจริญ

ขนาด 60x80 cm.

เทคนิค สีน้ำมันบนผ้าใบ

ปีที่สร้าง 2023

ที่มา : วิสิทธิ์ศักดิ์ วาสนา

ภาพที่ 26 ภาพผลงานก่อนวิทยานิพนธ์ระยะที่ 1 ชั้นที่ 3

ชื่อผลงาน civilize no.1

ขนาด 90x160 cm.

เทคนิค สีน้ำมันบนผ้าใบ

ปีที่สร้าง 2023

ที่มา : วิสิทธิศักดิ์ วาสนา

ภาพที่ 27 ภาพผลงานก่อนวิทยานิพนธ์ระยะที่ 1 ชั้นที่ 4

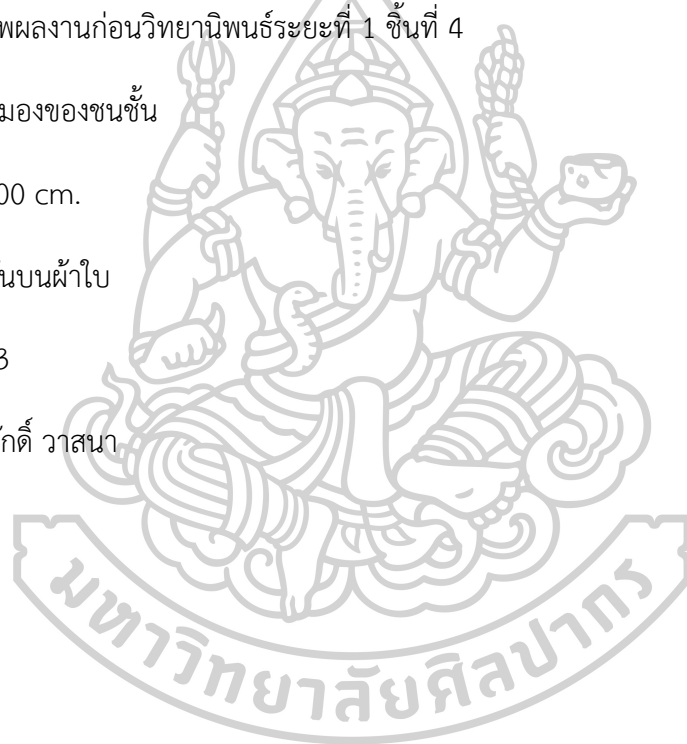
ชื่อผลงาน มุมมองของชนชั้น

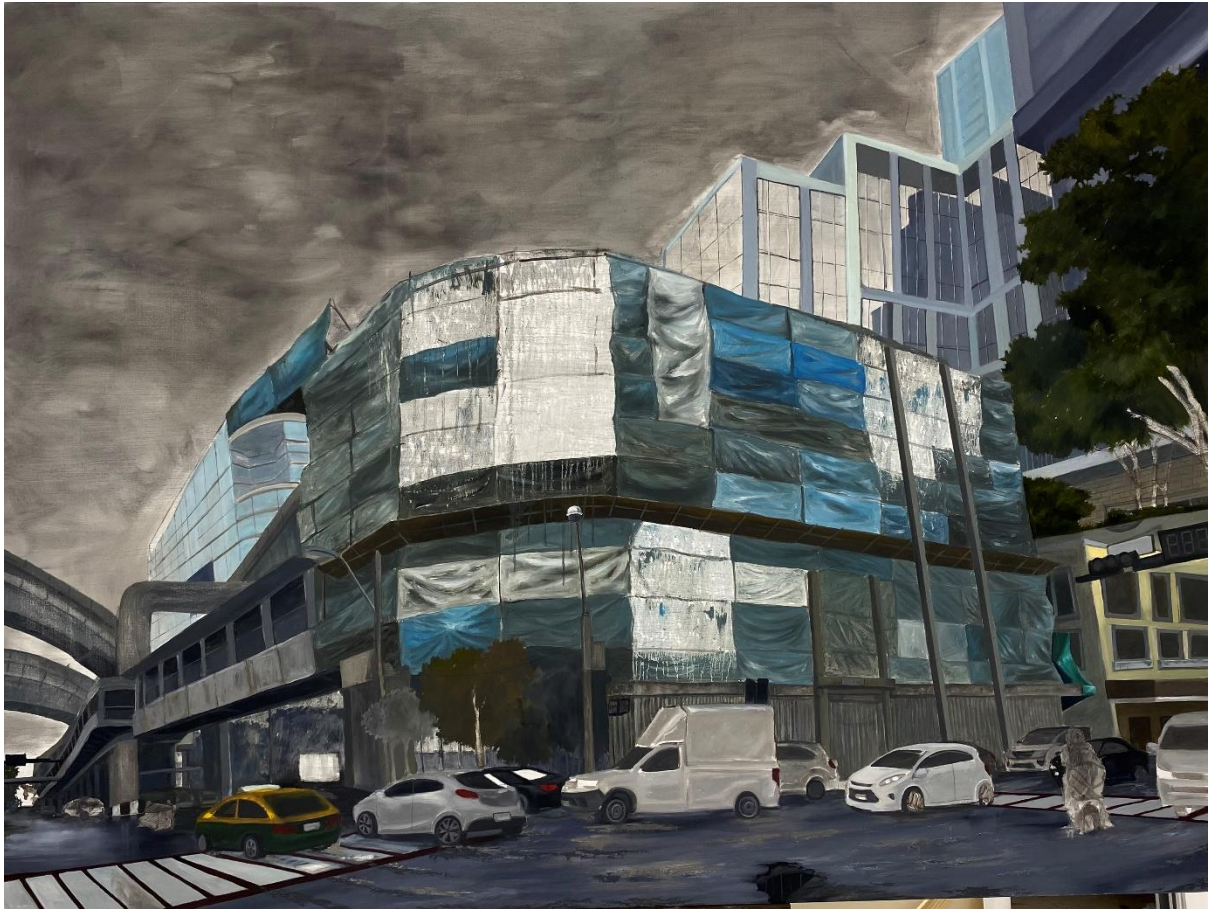
ขนาด 150x200 cm.

เทคนิค สีน้ำมันบนผ้าใบ

ปีที่สร้าง 2023

ที่มา : วิสุทธิศักดิ์ วาสนา

ภาพที่ 28 ผลงานก่อนวิทยานิพนธ์ระยะที่ 1 ชั้นที่ 5

ชื่อผลงาน เมือง(ท)ลวง

ขนาด 150x200 cm.

เทคนิค สีน้ำมันบนผ้าใบ

ปีที่สร้าง 2023

ที่มา : วิสิทธิศักดิ์ วาสนา

ระยะที่ 2 ผลงานวิทยานิพนธ์

ผลงานสร้างสรรค์ชุดวิทยานิพนธ์ เป็นการสรุปทางความคิด เทคนิควิธีการที่สืบเนื่องมาจากการสร้างสรรค์ในระยะก่อนหน้า และจนตลอดระยะเวลาการศึกษาค้นคว้าทดลอง ผลงานสร้างสรรค์ดังกล่าวถูกสังเคราะห์อย่างมีแบบแผนขั้นตอนผนวกกับองค์ความรู้ที่เกี่ยวข้องมาสนับสนุนให้ผลงานเกิดความชัดเจนเหมาะสม ปัญหาและข้อบกพร่องต่างๆที่ประสบมาตลอดการสร้างสรรค์ผลงานได้รับการปรับปรุงแก้ไขเท่าที่จะทำได้ อีกทั้งยังเป็นการยืนยันถึงวัตถุประสงค์ที่ต้องการสร้างสรรค์อย่างแท้จริง และได้รับประสบการณ์มากมายที่จะนำองค์ความรู้เหล่านี้ไปต่อยอดในการสร้างสรรค์ผลงานในอนาคตต่อไป

วิเคราะห์ผลงานวิทยานิพนธ์

การสร้างสรรค์ผลงานวิทยานิพนธ์ชุดนี้มีการเลือกใช้ต้นแบบที่มาจากพื้นที่จริงเหมือนระยะก่อนหน้าซึ่งยังคงเป็นพื้นที่ ที่มีความแตกต่างกันของหลายๆบริบทอย่างเห็นได้ชัดอย่างบริเวณพื้นที่ตามเขตต่างๆในกรุงเทพมหานคร มีการเพิ่มองค์ประกอบภาพที่ซับซ้อนขึ้นการทับซ้อนกันในหลายพื้นที่ เพื่อต้องการที่จะซับซ้อนถึงการซ้อนทับกันของหลากหลายชั้น การทับซ้อนกันในหลากหลายอาชีพ สร้างประเด็นที่น่าสนใจในผลงาน การสร้างความแตกต่างของสถาปัตยกรรมในผลงานสร้างความย้อนแย้งเพื่อให้เกิดการตั้งคำถามเกี่ยวกับความเจริญทางวัตถุแต่ล้มเหลวด้านสังคมคุณภาพชีวิตกลายเป็นต้นตอความเหลื่อมล้ำ นำเทคนิคที่ได้จากการสร้างสรรค์ผลงานระยะที่ 1 มาปรับใช้เพื่อสร้างจุดดึงดูดสายตาและจุดน่าสนใจในงาน มีการสอดแทรกสัญลักษณ์แทนค่าความหมายในทุกภาพอย่างจริงจัง อาทิเช่น การเว้นคนหรือทำให้กลมกลืนกับผิวของวัตถุสื่อความหมายถึงสภาวะไร้ตัวตนในสังคมปัจจุบัน การใช้คราบหรือพื้นผิวแสดงถึงความเสื่อมโทรมไม่สมบูรณ์แบบเปรียบเสมือนสังคมในปัจจุบันที่มีความเสื่อมโทรมไม่สมบูรณ์แบบ การซับซ้อนรายละเอียดในจุดที่ไม่ได้สำคัญเพื่อให้เกิดความย้อนแย้งเปรียบเสมือนการให้ความสำคัญที่ไม่ตรงจุดในมุมมองของข้าพเจ้า

ข้อดีของผลงานวิทยานิพนธ์ชุดนี้ด้านองค์ประกอบภาพมีความมั่นคงขึ้นจากระยะต้นอย่างเห็นได้ชัด มีความกล้าที่จะซ้อนทับภาพและมุมมอง ด้านเทคนิคมีความกล้าที่ปล่อยพื้นที่หรือคราบที่เกิดจากความไม่ตั้งใจแต่เป็นจังหวะที่เหมาะสม ดูน่าสนใจด้านเนื้อหาที่มีความมั่นคงขึ้นด้วยองค์ประกอบของภาพและข้อมูลสนับสนุนที่ได้ค้นคว้าระหว่างการสร้างสรรค์ผลงานวิทยานิพนธ์

จุดมุ่งหมายในการสร้างสรรค์ผลงานวิทยานิพนธ์ชุดนี้ ในด้านเทคนิคข้าพเจ้ามีความต้องการที่จะแสวงหาความเป็นไปได้ในการใช้เทคนิคต่างๆเพื่อนำมาเป็นองค์ความรู้และเครื่องมือที่ข้าพเจ้าจะนำไป

พัฒนาปรับใช้กับผลงานชุดต่อไปในอนาคต ในด้านเนื้อหาข้าพเจ้ามีความต้องการจะสื่อสารให้เห็นถึง มุมมองทัศนคติของข้าพเจ้า ที่มีต่อความเหลื่อมล้ำที่แฝงอยู่ในบริบทต่างๆผ่านพื้นที่จริงที่นำมา คัดแปลงตัดทอน เพื่อเกิดมุมมองที่สอดคล้องกับประเด็นที่ต้องการจะสื่อ

จากการสร้างสรรค์ผลงานวิทยานิพนธ์ชุดนี้ข้าพเจ้าได้เรียนรู้ถึงวิถีคิดเชิงกระบวนการตาม แบบการสร้างสรรคผลงานประกอบงานวิจัยเพื่อที่จะแสดงมุมมองทัศนคติ ความสนใจเกี่ยวกับความ เหลื่อมล้ำที่กระจายตัวอยู่ในทุกบริบทไม่ว่าจะเป็นชนชั้น อาชีพหรือแม้กระทั่งสภาพแวดล้อมในพื้นที่ ข้าพเจ้าเองที่เป็นเด็กต่างจังหวัดที่ได้เข้ามาใช้ชีวิตในเมืองหลวง สถานที่ที่ผู้คนมุ่งหวังว่าจะเข้ามา แสวงหาหรือสัมผัสกับความเจริญ แต่ตัวข้าพเจ้าเองกลับพบแต่ความวุ่นวาย กัดดันและแข่งขัน การดิ้นรนที่จะมีชีวิตรอดของผู้คน จนทำให้มีความรู้สึกอึดอัด สิ้นหวัง กับสิ่งที่คุณมองว่าเป็น “ความเจริญ” จึงอยากถ่ายทอดความรู้สึกเหล่านี้ผ่านมุมมองของงานจิตรกรรมรูปแบบทิวทัศน์โดยใช้ความรู้ ความสามารถและประสบการณ์ด้านศิลปะของข้าพเจ้ามาเป็นสื่อกลางในการถ่ายทอด

ภาพที่ 29 ภาพผลงานวิทยานิพนธ์ ชั้นที่ 1

ชื่อผลงาน inequality that unavoidable

ขนาด 150x150 cm.

เทคนิค สีน้ำมันบนผ้าใบ

ปีที่สร้าง 2024

ที่มา : วิสิตศักดิ์ วาสนา

ภาพที่ 30 ภาพผลงานวิทยานิพนธ์ชั้นที่ 2

ชื่อผลงาน ศิวีไลซ์ สเตชั่น

ขนาด 120x150 cm.

เทคนิค สีน้ำมันบนผ้าใบ

ปีที่สร้าง 2024

ที่มา : วิสิทธิศักดิ์ วาสนา

ภาพที่ 31 ภาพผลงานวิทยานิพนธ์ ชั้นที่ 3

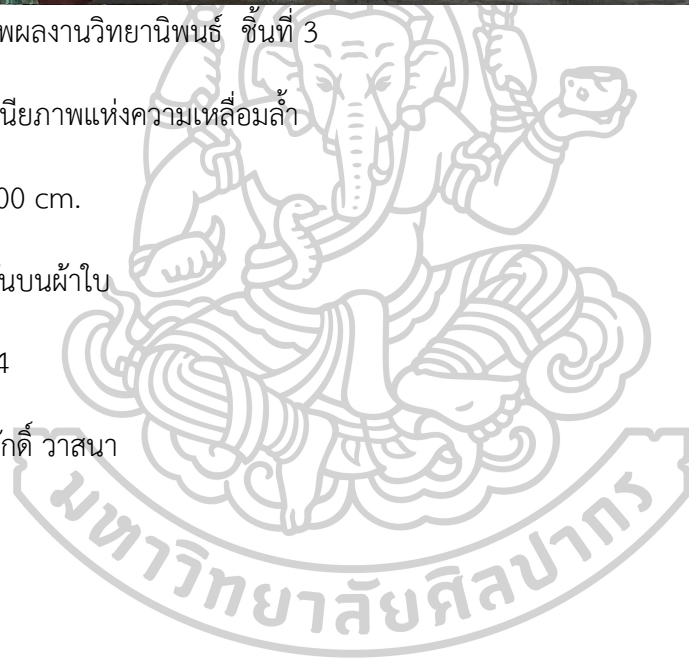
ชื่อผลงาน ทศนียภาพแห่งความเหลื่อมล้ำ

ขนาด 160x300 cm.

เทคนิค สีน้ำมันบนผ้าใบ

ปีที่สร้าง 2024

ที่มา : วิสุทธิศักดิ์ วาสนา

ภาพที่ 32 ภาพผลงานวิทยานิพนธ์ชั้นที่ 4
ชื่อผลงาน Next Station Inequality

ขนาด 90x120 cm.

เทคนิค สีน้ำมันบนผ้าใบ

ปีที่สร้าง 2024

ที่มา : วิสทธิศักดิ์ วาสนา

ภาพที่ 33 ภาพผลงานวิทยานิพนธ์ชั้นที่ 5
ชื่อผลงาน ศิวีไลซ์ สเตชั่น หมายเลข 2

ขนาด 100x140 cm.

เทคนิค สีน้ำมันบนผ้าใบ

ปีที่สร้าง 2024

ที่มา : วิสิตศักดิ์ วาสนา

บทที่ 5

สรุปและข้อเสนอแนะ

ในการศึกษาวิทยานิพนธ์ในหัวข้อ “ทัศนียภาพแห่งความเหลื่อมล้ำ” เป็นการถ่ายทอดทัศนคติและแง่มุมของข้าพเจ้าที่สะท้อนไปยังประเด็นที่เกี่ยวข้องกับความเหลื่อมล้ำในรูปแบบของสภาพแวดล้อม สภาพสังคม ซึ่งหากสังเกตและวิเคราะห์ทุกอย่างล้วนเกี่ยวโยงไปสู่ประเด็นด้านความเหลื่อมล้ำทั้งสิ้นไม่มากนักน้อย อีกทั้งยังมีวัตถุประสงค์ในการศึกษาวิธีคิดและรูปแบบการค้นคว้าเรียบเรียงอย่างมีแบบแผนจริงจัง การนำองค์ความรู้ที่ได้รับรวบรวมมาสังเคราะห์สนับสนุนอ้างอิงแนวความคิดผสมผสานกับหลักการทางทัศนศิลป์ใช้สื่อความหมายที่เป็นอุดมคติส่วนตัวที่มีต่อเหตุการณ์ในสังคมซึ่งมีอิทธิพลต่อแนวความคิดและความรู้สึกของข้าพเจ้า จึงนำมาแทนค่าด้วยรูปแบบของทิวทัศน์เมืองที่ข้าพเจ้ากำหนดและสร้างสรรค์ขึ้นมาตามความเข้าใจอย่างมีขอบเขต

การสร้างสรรค์ผลงานวิทยานิพนธ์ชุดนี้ข้าพเจ้าใช้การเลือกสรรทิวทัศน์ในหลายพื้นที่และวัตถุที่มีเนื้อหาเชื่อมโยงกัน จัดวางสร้างภาพต้นแบบ สร้างสรรค์ผลงานในรูปแบบจิตรกรรม 2 มิติ เลือกชุดสีและมีเดียมิให้สอดคล้องกับแนวความคิด ใช้การตัดทอนรูปทรงและรายละเอียด มีการเพิ่มพื้นผิวเพื่อสร้างระยะทำให้เกิดมิติ ใช้กลไกการสร้างภาพ-การสร้างองค์ประกอบ การซ้อนกันของภาพเพื่อสะท้อนให้เกิดการทับซ้อนของเรื่องราว การทับซ้อนกันของประเด็น ผ่านภาพแทนต่างๆที่ข้าพเจ้าเลือกใช้ให้เกิดเป็นสัญลักษณ์ในการสื่อความหมาย แสดงให้เห็นถึงความย้อนแย้งของผลงานโดยมุ่งเน้นทั้งในด้านรูปแบบและความคิดเพื่อให้ได้ตามที่ตั้งเป้าไว้

ข้าพเจ้าได้เรียนรู้และพยายามทำความเข้าใจถึงวัตถุประสงค์ในการสร้างสรรค์ผลงานของข้าพเจ้าผลลัพธ์เบื้องต้นคือความเข้าใจที่มีต่อตนเองมากขึ้นในเรื่องของความมุ่งหมายในผลงานและข้อดีข้อด้อยในผลงานที่ควรนำมาต่อยอดและปรับปรุงต่อไปในการสร้างสรรค์ผลงานในอนาคต อีกทั้งยังแสดงให้เห็นถึงการพัฒนาผลงานและแนวคิดของข้าพเจ้า ให้ผสมผสานกับวิธีคิดที่มีความสัมพันธ์กับองค์ความรู้ที่ได้มา สอดคล้องกับรูปแบบของผลงานที่เลือกใช้ในการสร้างสรรค์ผลงานศิลปะตลอดจนการเขียนวิเคราะห์ การเรียนรู้และศึกษาเพิ่มเติมทางด้านรูปแบบของผลงานและตรรกะทางความคิดอย่างสม่ำเสมอ การศึกษาข้อมูลเชิงทฤษฎีจากแหล่งข้อมูลต่างๆล้วนมีส่วนช่วยส่งเสริมให้วิทยานิพนธ์ชุดนี้มีความสมบูรณ์ชัดเจนตามวัตถุประสงค์ที่ตั้งไว้ในระดับที่ข้าพเจ้าพอใจ

รายการอ้างอิง

ดร.วิชิตวงศ์ ณ ป้อมเพชร์. "ระดมสมอง:ทำความเข้าใจความเหลื่อมล้ำ." 1 มิถุนายน 2561, 30 พฤษภาคม 2567

2561. คอลัมน์. <https://www.prachachat.net/columns/news-168380>

วสวัตต์ สุกัญญามณี. "จาก ชนบท สู่ เมือง: ปัจจัย ที่มี อิทธิพล ต่อ และ ผล กระทบ จาก การ ย้าย ถิ่น." *KASEM BUNDIT JOURNAL* 16, no. 1 (2015): 102-12.

วิลกินสัน, ริชาร์ด และ พิคเก็ตต์, เคท,. ความ(ไม่)เท่าเทียม. Translated by สฤณี อาชวานันทกุล. กรุงเทพฯ: โอเพ่น เวิลด์, 2555.

สมชัย จิตสุชน. ความเหลื่อมล้ำในสังคมไทย: แนวโน้ม นโยบาย และ แนวทาง ขับเคลื่อน นโยบาย: รายงาน การ วิจัย. สถาบันวิจัย เพื่อ การ พัฒนา ประเทศไทย (2015).

ประวัติผู้เขียน

ชื่อ-สกุล	วิสิทธิ์ศักดิ์ วาสนา
วุฒิการศึกษา	2564 ปริญญาศิลปกรรมศาสตรบัณฑิต สาขาจิตรกรรม คณะจิตรกรรม ประติมากรรม และภาพพิมพ์ ปัจจุบัน กำลังศึกษาระดับปริญญาศิลปมหาบัณฑิต สาขาวิชาจิตรกรรม คณะจิตรกรรม ประติมากรรม และภาพพิมพ์
ผลงานตีพิมพ์	2562 - PAINTING DEPARTMENT นิทรรศการศิลปกรรม โดยนักศึกษา ภาคจิตรกรรม คณะจิตรกรรม ประติมากรรม และภาพพิมพ์ มหาลัย ศิลปากร 9 สิงหาคม-5 กันยายน ณ ห้องนิทรรศการชั้น 2 หอศิลป์บรมราช กุมารี 2565 - ERIA ART THESIS EXHIBITION นิทรรศการศิลปนิพนธ์นักศึกษา คณะจิตรกรรม ประติมากรรมและภาพพิมพ์ มหาวิทยาลัยศิลปากร 5-22 พฤษภาคม ณ RCAC BKK หอศิลป์ร่วมสมัยราชดำเนิน 2566 - Get by with นิทรรศการโดยนักศึกษาปริญญาโทชั้นปีที่ 1 เอก จิตรกรรม คณะจิตรกรรม ประติมากรรมและภาพพิมพ์ มหาวิทยาลัย ศิลปากร 8-30 กุมภาพันธ์ ณ See the bell, cafe and Creative Space นครปฐม 2567 - Thesis Group Exhibition by master's degree student, majoring in painting, Faculty of Painting Sculpture and Graphic Arts Silpakorn University at CURU Gallery warehouse30